

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກເຊວເວັນທ໌ເດ ແອດເວັນຕິສ ແຫ່ງລາໂອດິເຊຍ - ເລກທີ ໑໐໑

Jeff Pippenger

2026-01-06

ເລກ ໑໐໑

ພວກເຮົາໄດ້ຈົບບົດຄວາມຄັ້ງຫຼ້າສຸດຂອງພວກເຮົາໂດຍກ່າວເຖິງສາມເສັ້ນທຳລາຍການກັນຂອງພະຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍບົດທຳລາຍເອັດເຖິງບົດທຳລາຍສອງໃນປະຖົມມະການ ຊຶ່ງເປັນພຣະທຳເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະສັນຍາເດີມ, ມັດທາຍ ຊຶ່ງເປັນພຣະທຳເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່, ແລະ ພຣະນິມິດ ຊຶ່ງເປັນພຣະທຳສຸດທ້າຍຂອງທັງພຣະສັນຍາໃໝ່ແລະພຣະຄຳພີ. ເສັ້ນຂອງປະຖົມມະການຊື່ໃຫ້ເຫັນພັນທະສັນຍາກັບອັບຣາມ, ເສັ້ນຂອງມັດທາຍຊື່ໃຫ້ເຫັນພັນທະສັນຍາກັບຄຣິສຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນ, ໂດຍມີເປົ້າໝາຍເປັນສັນຍາລະຫວ່າງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງອົດສະຣາເອນຜ່ານຍານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່. ຂໍພຣະຄຳກາງຂອງທັງສອງເສັ້ນຊື່ໃຫ້ເຫັນຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ; ສຳລັບອັບຣາມ ມັນແມ່ນ "ການເຂົ້າສູ່ໜັດ," ແລະ ສຳລັບເປໂຕ ມັນແມ່ນການປ່ຽນຊື່ຂອງລາວ. ຂໍພຣະຄຳກາງຂອງເສັ້ນໃນພຣະນິມິດແມ່ນບົດທຳລາຍເຈັດຂໍ້ທີ່ສຳຄັນ.

ແລະເຂົາສືບເຂົ້າທຶນໄດ້ເຫັນນັ້ນ ແມ່ນກະສັດສືບອົງ ຜູ້ທີ່ຍິ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບລາຊະອານາຈັກ;
ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບອຳນາດເປັນກະສັດຮ່ວມກັບສັດຮ້າຍເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ. ພຣະນິມິດ 17:12

ພຣະທຳ ປະຖົມມະການ ແລະ ມັດທາຍ ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງການສົມຮົດລະຫວ່າງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດຊາດ, ແລະ ພຣະທຳ ພຣະນິມິດ ຊື່ໃຫ້ເຫັນການສົມຮົດຂອງສັດຮ້າຍກັບມັງກອນໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ທັງສາມແນວສາຍຊື່ໄປຫາກົດໝາຍວັນອາທິດ ບ່ອນທີ່ຄົນຊົນໜຶ່ງສຳແດງເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ແລະ ອີກຊົນໜຶ່ງສຳແດງຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂອງບອມຂອງສັດຮ້າຍແລະມັງກອນໃນຂໍ້ທີ່ສຳຄັນ ແມ່ນການກ່າວເຖິງໂອເມກາຂອງຫໍຄອຍນິມໂຣດໃນ ປະຖົມມະການ ບົດທີ 11. ທີນັ້ນ ສາສະໜາພັນທະສັນຍາບອມໄດ້ພົບກັບການພິພາກສາຂອງມັນ, ແລະ ໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 17 ຍິ່ງໃສ່ເພນີ—ຜູ້ຊຶ້ງແມ່ນບາບໂລນໃຫຍ່—ກໍຖືກພິພາກສາ. ນິມໂຣດເປັນອາລຟາຕ໌ໂອເມກາຂອງວາຕິກັນ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ອຳນາດສັນຕະປາປາຈຶ່ງເປັນບາບໂລນໃຫຍ່ ຄືໂອເມກາຕຳບາບຂອງນິມໂຣດອັນເປັນອາລຟາ.

ຂໍ້ທີ່ຄວນສັງເກດໃນຂໍ້ພຣະຄຳພິກາງທັງສາມຂໍ້ ຄື ຄຳພະຍານທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນແຕ່ລະຈຸດກາງຂອງເສັ້ນນັ້ນ ແທ້ຈິງແລ້ວປະກອບດ້ວຍສາມຂໍ້ພຣະຄຳພີ.

ນີ້ແມ່ນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາໄວ້ລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກເຈົ້າ
ແລະກັບເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າພາຍຫຼັງເຈົ້າ; ຄື ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບການຕັດຫນັງຫຼ້ມປາຍ.
ແລະພວກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດເນື້ອຫນັງຫຼ້ມປາຍຂອງຕົນເລີຍ;
ແລະນັ້ນຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກເຈົ້າ.
ແລະເດັກຊາຍທຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸແບດວັນຈະຕ້ອງຮັບການຕັດຫນັງຫຼ້ມປາຍໃນທຳມະການພວກເຈົ້າ
ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ ທັງຜູ້ທີ່ເກີດໃນເຮືອນ ຫຼືຜູ້ທີ່ຊົມດ້ວຍເງິນຈາກຄົນຕ່າງດ້ວຍໃດໆ
ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ. ປະຖົມມະການ 17:10–12.

ແລະພຣະເຢຊູຊົງຕອບແລະກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ຊີໂມນ ບາຣໂຢນາ ເອຍີ, ທ່ານເປັນສຸກ;
ເພາະວ່າເນື້ອຫນັງແລະເລືອດບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍສົ່ງໃນແກ່ທ່ານ,
ແຕ່ແມ່ນພຣະບໍດີຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດໃນສະຫວັນ. ແລະເຮົາຂໍກ່າວແກ່ທ່ານອີກວ່າ, ທ່ານຄືເປໂຕ,

ແລະເທິງສິລານີຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາ;
ແລະປະຕູແຫ່ງນະລົກຈະບໍ່ມີໃຊ້ຊະນະເໝືອຄຣິສຕະຈັກນັ້ນ.
ແລະເຮົາຈະມອບກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນໃຫ້ແກ່ທ່ານ:
ແລະສົງໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານຈະຜູກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍ່ຈະຖືກຜູກໄວ້ໃນສະຫວັນ:
ແລະສົງໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານຈະແກ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍ່ຈະຖືກແກ່ໃນສະຫວັນ. ມັດທາຍ 16:17-19.

ແລະສັດຮ້າຍນັ້ນທີ່ເຄີຍເປັນຢູ່ ແຕ່ບັດນີ້ບໍ່ເປັນຢູ່ແລ້ວ, ມັນເອງກໍ່ເປັນອົງທີ່ແປດ
ແລະເປັນມາຈາກເຈດຕະນາ, ແລະມຸ່ງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ. ແລະເຂົາສືບເຂົາທີ່ຈຳໄດ້ເຫັນນັ້ນ
ຄືກະສັດສົບອົງ ຜູ້ທີ່ຢັ້ງຢືນໄດ້ຮັບອານາຈັກເທີອີ;
ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບອຳນາດເປັນກະສັດຢູ່ຮ່ວມກັບສັດຮ້າຍເປັນເວລາຊົ່ວໂມງຫນຶ່ງ. ພວກເຂົາມີໃຈດຽວກັນ
ແລະຈະມອບອຳນາດແລະກຳລັງຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ. ພຣະນິມິດ 17:11-13.

ເລື່ອງລາວຂອງພັນທະສັນຍາປອມ ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອິດແລະບຸນຂອງນິມິດ, ແລະລະບົບປອມຂອງເຂົາທາງຄຣິດຈັກແລະລັດ, ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຫໍຄອຍແລະນະຄອນ, ເປັນແບບຢ່າງຂອງລະບົບປອມແຫ່ງຮູບສັດຮ້າຍ ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນໂອເມກາຂອງເລື່ອງຂອງນິມິດ. ສາມເສັ້ນ, ມີສາມຈຸດກາງຂອງສາມຂໍ້, ຊຶ່ງລ້ວນແຕ່ເປັນພະຍານເຖິງພັນທະສັນຍາແຫ່ງຊີວິດ ແລະພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຕາຍ. ຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ ແມ່ນອົງທີ່ແປດແທ້ ຜູ້ອອກມາຈາກເຈດ, ແລະຕໍ່ແຫ່ງສັນຕະປາປາກໍ່ເປັນພຽງແຕ່ຂອງປອມເທົ່ານັ້ນ. ພວກພັນຂອງນິມິດມີຄວາມເປັນຫນຶ່ງໃນຄວາມຄຶດໃນການແຕ່ງງານຂອງພວກເຂົາ, ເປັນຂອງປອມຂອງຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຫນຶ່ງດຽວກັນກັບພຣະທັດສະນະຂອງພຣະຄຣິດ. ສັດຮ້າຍປອມທີ່ "ເຄີຍມີ, ແລະບໍ່ມີ," ເປັນຂອງປອມຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ທີ່ເຄີຍມີ, ແລະມີຢູ່, ແລະຈະສະເດັດມາ. ໃນຂໍ້ແປດ ການສະແດງອອກຢ່າງຄົບຖ້ວນຂອງຂອງປອມ ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຕໍ່ແຫ່ງສັນຕະປາປາ ໄດ້ຖືກກ່າວໄວ້.

ສັດຮ້າຍທີ່ຈຳໄດ້ເຫັນນັ້ນ ເຄີຍມີຢູ່, ແລະບັດນີ້ບໍ່ມີ; ແລະມັນຈະຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເຫວລົກອັນຫາທຶສຸດບໍ່ໄດ້, ແລະຈະໄປສູ່ຄວາມພິນາດ: ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະພາກັນປະຫລາດໃຈ, ຄືຜູ້ທີ່ຊື່ຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດຕັ້ງແຕ່ການຊົງວາງຮາກຖານຂອງໂລກ, ເມື່ອເຂົາເຫັນສັດຮ້າຍນັ້ນທີ່ເຄີຍມີຢູ່, ແລະບັດນີ້ບໍ່ມີ, ແຕ່ຍັງມີຢູ່. ພຣະນິມິດ 17:8

ພຣະເຢຊູຄືພຣະອົງຜູ້ຊົງເຄີຍດຳລົງຢູ່, ດຳລົງຢູ່, ແລະຈະສະເດັດມາອີກ; ແລະອຳນາດສັນຕະປາປາ, ຄືອົງທີ່ແປດຊົງອອກມາຈາກເຈດ, ແມ່ນສັດຮ້າຍທີ່ "ເຄີຍມີ, ບັດນີ້ບໍ່ມີ, ແຕ່ກໍ່ຍັງມີຢູ່," "ຫນຶ່ງຊົ່ວໂມງ" ທີ່ການສົມຮົດຂອງມັງກອນແລະສັດຮ້າຍເປັນຕົວແທນນັ້ນ ໝາຍເຖິງປະຫວັດສາດນັບຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເມື່ອຫນຶ່ງແສນຄົນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເປໂຕແລະອັບຣາມ ຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນເປັນທຸງສັນຍາລັກ ໃນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ອຳນາດສັນຕະປາປາຂຶ້ນສູ່ອຳນາດ.

ພວກເຮົາໄດ້ພະຍາຍາມພິຈາລະນາພຣະທຳໂຢເອນ ຈາກທັດສະນະທີ່ວ່າ ເປໂຕໃນວັນເພນເຕກອດໄດ້ລະບຸວ່າ ຂ່າວສານເພນເຕກອດຂອງທ່ານເປັນການສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງພຣະທຳໂຢເອນ. ໃນສາຍພັນທະສັນຍາສາມສາຍ ທີ່ແຕ່ລະສາຍມີສິບສອງບົດນັ້ນ, ຂໍ້ພຣະຄຳສາມຂ້າງຂອງແຕ່ລະສາຍໄດ້ກ່າວເຖິງປະຫວັດສາດດຽວກັນຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ ເປໂຕຖືກນຳສະເໜີໃນປະຫວັດສາດນັ້ນວ່າ ຢູ່ກັບພຣະເຢຊູທີ່ເຊຊາເຣຍ ຟີລິບປິ, ຊຶ່ງແມ່ນບານອີມ, ອັນເປັນບ່ອນທີ່ໂລກໃນເວລານັ້ນກຳລັງຢູ່ໃນຂອບເຂດໃກ້ຈະປະສົບ. ທີ່ບານອີມນັ້ນ, ເປໂຕກໍ່ຢູ່ໃນເຢຊູຊາເລັມດ້ວຍ ໃນການຫຼົງເຫລົງຂອງພຣະວິນຍານໃນວັນເພນເຕກອດ. ສາຍທັງສາມຂອງສິບສອງບົດມາບັນຈົບກັນທີ່ບານອີມ ແລະ ທີ່ວັນເພນເຕກອດ ເມື່ອຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປະທັບລົງເທິງເຈົ້າສາວຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍຖືກປະທັບລົງເທິງເຈົ້າສາວຂອງຊາຕານ.

ພຣະທຳໂຢເອນກຳລັງຊົບອກເຖິງສຽງຮ້ອງເຕືອນໃຫ້ຕົນ ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈັນສົບຄົນ, ເມື່ອຄຣິດຕະຈັກເຊເວັນທ໌-ເດ ແອດເວັນຕິສ ແຫ່ງເລີດເກຍ ຕົນຂຶ້ນສູ່ຄວາມຈິງວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຫຼົງຫາຍແລ້ວ.

ພຣະທຳໂຢເອນຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງສີຊົວອາຍຸຄົນ.

ພຣະວໍຈນະຂອງພຣະຢາເວທົມາເຖິງໂຢເອນ ບຸດຂອງເປທູເອນ.

ຈົ່ງຟັງສົງນີ້, ທ່ານຜູ້ຖືແກ່ທັງຫລາຍ, ແລະຈົ່ງຽງຫຼຸຟັງ, ຜູ້ອາໄສທັງປວງໃນແຜ່ນດິນນີ້.

ເຫດການນີ້ຄືຄືມື້ໃນສະໄໝຂອງພວກທ່ານຫຼື ຫຼືແມ່ນແຕ່ໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ? ຈົ່ງເລົ່າເລື່ອງໃຫ້ລູກຫຼານຂອງພວກທ່ານຟັງ, ແລະໃຫ້ລູກຫຼານຂອງພວກທ່ານບອກແກ່ລູກຫຼານຂອງເຂົາ, ແລະລູກຫຼານຂອງເຂົາແກ່ອີກຊົວອາຍຸໜຶ່ງ. ສົ່ງທຶຟຼງຕັກແຕນກັດກິນຊະນິດທຳອິດປະໄວ້ ຟຼງຕັກແຕນອີກຊະນິດໜຶ່ງໄດ້ກິນເສຍ; ແລະສົ່ງທຶຟຼງຕັກແຕນນັ້ນປະໄວ້ ຟຼງໜອນໄດ້ກິນເສຍ; ແລະສົ່ງທຶຟຼງໜອນປະໄວ້ ຟຼງໜອນຜິເສຍໄດ້ກິນເສຍ. ໂຢເອນ 1:1-4.

"ພວກຊາຍເຖົ້າ" ແມ່ນບັນດາຜູ້ນຳຂອງຄຣິສຕະຈັກເຊເວັນທ໌-ເດ ແອດເວັນຕິສ ຝ່າຍລາວໂອດິເຊຍ ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝື່ນສີຟ້າ, ແລະການປະທັບຕານັ້ນສຳເລັດລົງໃນລະຫວ່າງການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. "ພວກຊາຍເຖົ້າ" ໄດ້ຖືກເອເຊກຽນນຳສະເໜີໄວ້ວ່າເປັນ "ບັນດາຜູ້ອາວໂສ."

ແລ້ວພຣະອົງກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫຼືວ່າ ພວກຜູ້ຖືແກ່ແຫ່ງວົງວານອິດສະຣາເອນໄດ້ກະທຳອັນໃດໃນຄວາມມືດ, ທຸກຄົນຢູ່ໃນຫ້ອງແຫ່ງຮູບພາບຂອງຕົນ? ເພາະພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ພຣະຢາເວບໍ່ຊົງເຫັນພວກເຮົາ; ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງປະຖົມແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ. ເອເຊກຽນ 8:12.

ແຮງບັນດານໃຈໄດ້ຊີ້ແຈງຢ່າງແນ່ຊັດວ່າ ການປະທັບຕາໃນເອເຊກຽນ ບົດ 9 ແມ່ນການປະທັບຕາດຽວກັນກັບໃນພຣະນິມິດ ບົດ 7. ນອກນັ້ນ ຍັງເຫັນໄດ້ຢ່າງແນ່ຊັດວ່າ "ພວກຜູ້ຖື" ໃນການກະທຳອັນໜ້າກຽດຊັງສືບການທຶທະວີຂຶ້ນໃນບົດ 8 ນັ້ນ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຈຳນວນ 25. "ພວກຜູ້ຖື" 25 ຄົນ ຜູ້ທີ່ຄວນຈະເປັນຜູ້ອາລັກຂາຟຼງແກະຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນບັນດາຊາຍຜູ້ທີ່ກົມລົງນະມັດສະການດວງອາທິດ. ພວກເຂົາແມ່ນກຸ່ມທຳອິດທີ່ຖືກພິພາກສາ. ໃນບໍລິບົດຂອງພຣະວິຫານບໍລິສຸດທີ່ພວກເຂົາຫັນໄປນັ້ນ ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງສອງຜັດປຽນຂອງປະໂລຫິດຊຸດລະ 12 ຄົນ ແລະ ມະຫາປະໂລຫິດ. ເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດມາເຖິງ ພວກເຂົາກົມລົງນະມັດສະການດວງອາທິດ ແລະ ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ໂດຍປະກາດຄຳມັ້ນໃນການເຫັນດີຮ່ວມກັບພະຍານາກ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ. ຄົນທັງ 25 ນີ້ມີໄດ້ເປັນຢ່າງລ່ວງໜ້າໂດຍ 250 ຄົນໃນການກະບົດຂອງ ໂກຣາ, ດາທານ ແລະ ອາບຣາມ, ຜູ້ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະພັນສາມສ່ວນທີ່ຊາຍ 250 ຄົນຜູ້ຖວາຍເຄື່ອງຫອມໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ຫົວໜ້າສາມຄົນຂອງການຫລົງຖອຍໄດ້ຕາຍເມື່ອແຜ່ນດິນເປີດປາກຂອງມັນ ແລະ ກິນພວກເຂົາລົງໄປ.

ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ກ່າວວ່າ, ດ້ວຍສົງໄສພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ພຣະຢາເວ ໄດ້ຊົງສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາເພື່ອກະທຳການທັງປວງນີ້; ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກະທຳສົ່ງເຫຼີ້ນຕົ້ນໃຈຂອງຕົນເອງ. ຖ້າຄົນເຫຼົ່ານີ້ຕາຍດ້ວຍຄວາມຕາຍສາມັນຂອງມະນຸດທັງປວງ, ຫຼືຖ້າພວກເຂົາຖືກລົງໂທດຕາມການລົງໂທດອັນເປັນສາມັນຂອງມະນຸດທັງປວງ; ແລ້ວພຣະຢາເວກໍບໍ່ໄດ້ຊົງສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາ. ແຕ່ຖ້າພຣະຢາເວຊົງກະທຳສົ່ງໃໝ່, ແລະແຜ່ນດິນເປີດປາກຂອງມັນ ແລະກິນກິນພວກເຂົາລົງໄປ ພ້ອມກັບທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາ,

ແລະພວກເຂົາລົງໄປທັງເປັນໆສູ່ທຸມເລີກ; ແລ້ວພວກທ່ານຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຍ້ອຍພຣະຢາເດ.

ແລະເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອທ່ານໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳທັງປວງນີ້ຈົບແລ້ວ
ແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ໃຕ້ພວກເຂົາກໍ່ແຕກອອກເປັນຮອຍແຍກ; ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ອ້າປາກຂອງມັນ
ແລະກົນກິນພວກເຂົາລົງໄປ ທັງເຮືອນຂອງພວກເຂົາ ແລະບັນດາຊາຍທັງປວງທີ່ຂຶ້ນກັບໂກຣາ
ພ້ອມທັງຊັບສິນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ
ໄດ້ລົງໄປທັງເປັນໃນຫລຸມເລີກ ແລະແຜ່ນດິນກໍ່ບິດທັບເທິງພວກເຂົາ;
ແລະພວກເຂົາກໍ່ພົ້ນາດໄປຈາກທຳມະກາງຊຸມຊົນ.

ແລະຊາວອິດສະຣາເອນທັງໝົດທີ່ຢູ່ອ້ອມພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ໄຫວໄປເພາະສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ;
ເພາະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, "ເກງວ່າແຜ່ນດິນຈະກົນພວກເຮົາໄປດ້ວຍ." ແລະໄຟໄດ້ອອກມາແຕ່ພຣະຢາເດ
ແລະໄດ້ເຜົາຜານຊາຍສອງຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນທີ່ຖືກວາຍເຄື່ອງຫອມ. ຈຳນວນ 16:28-35.

ການກະບົດໃນປີ 1888 ໄດ້ຖືກສະແດງເປັນແບບໂດຍການກະບົດຂອງໂກຣາ, ດາຮານ, ອາບຣາມ ແລະຊາຍ
250 ຄົນທີ່ຖືກວາຍເຄື່ອງຫອມ. ຊາຍ 250 ຄົນນັ້ນໄດ້ສ້າງພັນທະມິດກັບສະຫະພັນສາມປະການ
ຊຶ່ງໄປຮອດກົດໝາຍວັນອາທິດ ເມື່ອສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ,
ເປີດປາກຂອງມັນແລະເວົ້າດັງມັງກອນ. ໃນຈຸດນັ້ນ, ຜົນປາຍລະດູຖືກເທລົງຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ, ເໝືອນດັ່ງຊາຍ 250
ຄົນທີ່ຖືກວາຍເຄື່ອງຫອມໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍໄຟທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ. ຊາຍ 250
ຄົນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງລະບົບສາສະໜາອັນຈອມປອມ
ຊຶ່ງຖືກທຳລາຍໃນລະຫວ່າງການເທລົງຂອງຜົນປາຍລະດູໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ການທີ່ແຜ່ນດິນແຍກອອກກົນໂກຣາແລະພວກຂອງເຂົາ ຄືແຜ່ນດິນໄຫວໃນພຣະນິມິດບົດ 11,
ຊຶ່ງຊັບອກເຖິງສະຫະລັດອາເມຣິກາທີ່ເປີດປາກຂອງມັນແລະເວົ້າດັງມັງກອນ.
ເມື່ອໄຟລົງມາຈາກສະຫວັນເຜົາຜານຊາຍ 250 ຄົນນັ້ນ, ມັນເປັນແບບຢ່າງຂອງໄຟຂອງເອລີຍາຢູ່ພູເຂົາກາເມນ,
ເມື່ອພວກຜູ້ພະຍາກອນປອມເຫຼົ່ານັ້ນຖືກປະຫານ.
ໄຟຂອງເອລີຍາຢູ່ພູເຂົາກາເມນສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວັນອາທິດ, ດັ່ງນັ້ນ ໄຟທີ່ມາເຖິງຊາຍ 250 ຄົນນັ້ນ
ຈຶ່ງເປັນໄຟແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງຜົນປາຍລະດູ.

ຂໍ້ຄວາມໃນພຣະທຳ Numbers ທີ່ກ່າວເຖິງການກະບົດຂອງ Korah ນັ້ນ
ໃນທາງຄຳພະຍາກອນແມ່ນສອດຄ່ອງກັບການກະບົດຕໍ່ຂ່າວສານເລື່ອງແຜ່ນດິນທີ່ຊົງສັນຍາ ດັ່ງທີ່ Joshua
ແລະ Caleb ໄດ້ນຳສະເໜີ. ການກະບົດນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງ "ວັນແຫ່ງການຍຸດເຫຍ" ຕາມພຣະຄຳພີ.
ຂໍ້ຄວາມທີ່ກ່າວເຖິງການກະບົດຂອງ Korah ກ່າວວ່າ,
"ພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈວ່າຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຍຸດເຫຍຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ."

ມີແຕ່ຜູ້ນີ້ບັນຍາຍເທົ່ານັ້ນທີ່ເຂົ້າໃຈ, ແລະຜູ້ນີ້ບັນຍາຍເຖິງເຂົາໃຈວ່າ ປະຫວັດຂອງການກະບົດຂອງໂຄຣາ
ຈະຕ້ອງຖືກນຳມາວາງທັບໃສ່ກັບການກະບົດຕໍ່ຂ່າວສານຂອງໂຢຊວຍກຽວກັບແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ.
ການກະບົດນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ຄາເດດ, ແລະທັງຄາເດດແລະການກະບົດຂອງໂຄຣາ
ເປັນການກະບົດຂອງຄຣິສຕະຈັກແອດເວນຕົວວັນທີ່ຈັດໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໂຄຣາ ແລະຊາຍ
250 ຄົນຜູ້ຖືກວາຍເຄື່ອງຫອມ ເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງຊາຍ 25 ຄົນຜູ້ກົມກາບດວງອາທິດໃນ ເອເຊກຽນ 8.
ບັນດາຜູ້ຖືກໃນ ເອເຊກຽນ ບົດ 8 ເປັນຕົວແທນຂອງອະມິດຊັງສີປະການທີ່ທະວີຄວາມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ
ຊຶ່ງຖືກກະທຳໃນເຢຣູຊາເລັມ ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສົງຄອນໜ້າກຽດຊັງປະການທຳອິດແມ່ນຮູບເຄົາລົບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວງ, ປະການທີ່ສອງແມ່ນຫ້ອງລັບຊ່ອນ,
ປະການທີສາມແມ່ນການຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອທັມມູສ ແລະຕໍ່ມາຊາຍ 25 ຄົນກໍ່ກົມຂາບດວງອາທິດ. ຈາກນັ້ນ
ບົດທີ່ເກົ່າໄດ້ລະບຸເຖິງຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໄຫ້ເນື່ອງດ້ວຍສົງຄອນໜ້າກຽດຊັງທັງຫຼາຍ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນບົດທີ່ເປດ. ບັນດາຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໄຫ້ນັ້ນ

ໄດ້ຮັບການປະທັບຕາໂດຍທູດສະຫວັນຜູ້ຂຶ້ນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ. ທູດສະຫວັນແມ່ນຜູ້ນຳຂ່າວ
ແລະເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານ.

ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງການປະທັບຕາຈາກທິດຕາເວັນອອກ ຄືຂໍ້ຄວາມແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ
ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ຄວາມຂອງອົດສະລາມ. ເມື່ອຄົນທັງຫນຶ່ງແສນສັກສິນສື່ພັນໄດ້ຖືກປະທັບຕາແລ້ວ,
ທູດສະຫວັນແຫ່ງການທຳລາຍກໍ່ເລີ່ມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ ຕັ້ງຈຸດທີ່ເນວຄຳພະຍາກອນພາຍນອກສອນວ່າ
“ການຫັນຫຼັງແຫ່ງຊາດ ຖືກຕິດຕາມດ້ວຍຄວາມພິນາດແຫ່ງຊາດ.”
ກ່ອນທີ່ການພິພາກສາຈະສຳເລັດລົງເທິງຜູ້ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໂຄຣາ,
ພວກກະບົດຖືກນຳອອກໄປນອກເຢຣູຊາເລັມ. ຄົນຊົວຖືກຍົກຍ້າຍອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ,
ເພາະບໍ່ແມ່ນຄົນຊອບທຳທີ່ໜີອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ.

ຍັງໄປກວ່ານັ້ນ ພຣະວິນຍານໄດ້ຍົກຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ
ແລະນຳຂ້າພະເຈົ້າໄປຍັງປະຕູດ້ານຕາເວັນອອກແຫ່ງພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ
ຊຶ່ງຫັນໄປທາງຕາເວັນອອກ; ແລະເບິ່ງເຖິງ, ທີ່ທາງເຂົ້າຂອງປະຕູນັ້ນມີຊາຍສອງສົບຫ້າຄົນ;
ໃນບັນດາພວກເຂົານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຢາອາຊານີຢາ ບຸດຂອງອາຊ ແລະເປລາຕີຢາ ບຸດຂອງເບນາຢາ
ຜູ້ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງປະຊາຊົນ.

ແລ້ວພຣະອົງຕັດກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອຢິບ, ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບັນດາຜູ້ທີ່ຄິດປອງຮ້າຍ
ແລະໃຫ້ຄຳປຶກສາອັນຊົ່ວຮ້າຍໃນນະຄອນນີ້; ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ, ເວລານັ້ນຍັງບໍ່ໃກ້; ໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງເຮືອນເຖິດ:
ນະຄອນນີ້ເປັນໝົດຕົ້ນ, ແລະພວກເຮົາເປັນເນື້ອ.

ເພາະສະນັ້ນ ຈົ່ງພະຍາກອນຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ, ຈົ່ງພະຍາກອນເຖິດ, ໂອ ບຸດແຫ່ງມະນຸດ.
ແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຢາເວໄດ້ສະຖິດຢູ່ເທິງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງກ່າວ;
ພຣະຢາເວຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ;”

ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ໂອ ວົງວານອີສະຣາເອນ:
ເພາະເຮົາຮູ້ຈັກສັງທັງຫລາຍທີ່ກົດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ທຸກຢ່າງໃນພວກມັນ.
ພວກເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຈຳນວນຜູ້ຖືກສັງຫານຂອງພວກເຈົ້າໃນເມືອງນີ້,
ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ຖະໜົນຂອງມັນເຕັມໄປດ້ວຍຜູ້ຖືກສັງຫານ. ເພາະສະນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ;
ບັນດາຜູ້ຖືກສັງຫານຂອງພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ໃນທຳມະກາງມັນ, ພວກເຂົາແມ່ນເນື້ອ,
ແລະເມືອງນີ້ແມ່ນໝົດຕົ້ນ: ແຕ່ເຮົາຈະນຳພວກເຈົ້າອອກມາຈາກທຳມະກາງມັນ. ພວກເຈົ້າໄດ້ຍ້ານດາບ;
ແລະເຮົາຈະນຳດາບມາເໜືອພວກເຈົ້າ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນັ້ນ.
ແລະເຮົາຈະນຳພວກເຈົ້າອອກຈາກທຳມະກາງນັ້ນ, ແລະມອບພວກເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດ,
ແລະຈະປະຕິບັດການພິພາກສາທຳມະກາງພວກເຈົ້າ. ພວກເຈົ້າຈະລົ້ມລົງດ້ວຍດາບ;
ເຮົາຈະພິພາກສາພວກເຈົ້າຢູ່ທີ່ເຂດແດນຂອງອີສະຣາເອນ; ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະເຢໂຫວາ.
ເມືອງນີ້ຈະບໍ່ເປັນໝົດຕົ້ນຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າກໍ່ຈະບໍ່ເປັນເນື້ອໃນທຳມະກາງມັນ;
ແຕ່ເຮົາຈະພິພາກສາພວກເຈົ້າຢູ່ທີ່ເຂດແດນຂອງອີສະຣາເອນ: ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະເຢໂຫວາ:
ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມກົດເກນຂອງເຮົາ, ທັງບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຄຳພິພາກສາຂອງເຮົາ,
ແຕ່ໄດ້ປະພຶດຕາມຂະບວນປະເພນີຂອງບັນດາຄົນຕ່າງຊາດທີ່ຢູ່ລ້ອມຮອບພວກເຈົ້າ.

ແລະເຫດການກໍ່ກົດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງພະຍາກອນຢູ່ນັ້ນ ເປລາທີຢາ ບຸດຂອງເບນາຢາ
ໄດ້ຕ້າຍລົງ. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ລົ້ມລົງຄະນຳໜ້າ ແລະຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ ວ່າ, ໂອ
ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!
ພຣະອົງຈະຊົງກະທຳໃຫ້ເຊື້ອສາຍທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງອົດສະຣາເອນສົ້ນສຸດລົງຢ່າງສົມບູນຫຼື? ເອເຊກຽນ 11:1–13.

ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ເມື່ອເຂົ້າສາວຖືກແຍກອອກຈາກຫຍ້າລ້າຍ. ບັນດາຊາຍທຸກຊົນແທນໂດຍເລກ 25 ຫຼື 250 ຄົນຂອງໂຄຣາ
ຖືກນຳອອກໄປພາຍນອກ ໄປຍັງ "ຊາຍແດນ" ຂອງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອຕາຍ. ເລກ 25
ເປັນຈຳນວນປະໂຫຍດຜູ້ຮັບໃຊ້ເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ ແລະເມື່ອມັນຖືກໃຫ້ເປັນສັນຍະລັກໂດຍຈຳນວນສົບເທົ່າຄື
250 ມັນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກທົ່ວໂລກ ເພາະວ່າເລກສົບເປັນສັນຍະລັກຂອງທົ່ວໂລກ.
ຄຣິສຕະຈັກທົ່ວໂລກສູ່ຖືກນຳມາວ່າເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ປະກອບດ້ວຍເຂົ້າສາວແລະຫຍ້າລ້າຍ
ແລະຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີໃຊ້ຊະນະເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີແຕ່ເຂົ້າສາວເທົ່ານັ້ນ.

"ພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີຊີວິດຢູ່ດອກຫລັກ? ພຣະອົງຊົງມີຄຣິສຕະຈັກໜຶ່ງ,
ແຕ່ເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ກຳລັງຕ່ຳສູ່ ບໍ່ແມ່ນຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີໃຊ້ຊະນະແລ້ວ.
ພວກເຮົາເສຍໃຈທີ່ມີສະມາຊິກທີ່ບໍ່ຟັກຟັງ, ທີ່ມີຫຍ້າບິນຢູ່ທຳມະກາງເຂົ້າສາວ. ພຣະເຢຊູຕັດວ່າ:
'ອານາຈັກສະຫວັນກໍ່ປະມາດຖືກຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຫວ່ານແນວພັນດີໃນນາຂອງຕົນ;
ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ຄົນທັງຫລາຍກຳລັງນອນຫລັບ, ສັດຕູຂອງລາວໄດ້ມາຫວ່ານຫຍ້າບິນລົງທຳມະກາງເຂົ້າສາວ
ແລ້ວກໍ່ໄປເສຍ.... ດັ່ງນັ້ນບັນດາຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າຂອງເຮືອນຈຶ່ງມາຖາມລາວວ່າ, ນາຍເອີຍ,
ທ່ານບໍ່ໄດ້ຫວ່ານແນວພັນດີໃນນາຂອງທ່ານດອກຫລັກ? ແລ້ວຫຍ້າບິນນັ້ນມາຈາກໃສ?
ລາວຕອບພວກເຂົາວ່າ, ສັດຕູໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້. ຄົນໃຊ້ເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ຖ້າຢ່າງນັ້ນ
ທ່ານຈະໃຫ້ພວກຂ້ານອ້ອມໄປຖອນຫຍ້າບິນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່? ແຕ່ລາວຕອບວ່າ, ບໍ່ໄດ້;
ຍ້າຍວ່າເມື່ອພວກເຈົ້າຖອນຫຍ້າບິນ, ພວກເຈົ້າຈະຖອນເຂົ້າສາວຂຶ້ນມາພ້ອມກັນນຳ.
ຈົ່ງບ່ອຍໃຫ້ທັງສອງເຕີບໃຕ້ຢູ່ດ້ວຍກັນຈົນຮອດລະດູກຽວ; ແລະໃນເວລາກຽວນັ້ນ
ເຮົາຈະສັ່ງພວກຄົນກຽວວ່າ, ຈົ່ງຮວບຮວມຫຍ້າບິນກ່ອນ ແລະມັດເປັນພ້ອມໄວ້ເພື່ອເຜົາມັນເສຍ;
ແຕ່ຈົ່ງເກັບຮວບຮວມເຂົ້າສາວເຂົ້າໃນຢູ່ງຂອງເຮົາ.'"

ໃນອຸປະມາເລື່ອງເຂົ້າສາວແລະຫຍ້າບິນນັ້ນ,
ພວກເຮົາເຫັນເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງຫຍ້າບິນຈຶ່ງບໍ່ຄວນຖືກຖອນອອກ;
ເພາະເກງວ່າເຂົ້າສາວຈະຖືກຖອນຂຶ້ນມາພ້ອມກັບຫຍ້າບິນ.
ຄວາມຄິດເຫັນແລະການຕັດສິນຂອງມະນຸດອາດຈະກະທຳໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດພາດອັນຮ້າຍແຮງ.
ແຕ່ແທນທີ່ຈະໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດພາດຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ແມ່ນແຕ່ກັນເຂົ້າສາວພຽງກັນດຽວຖືກຖອນຂຶ້ນ,
ພຣະອາຈານຈຶ່ງກ່າວວ່າ, 'ຈົ່ງບ່ອຍໃຫ້ທັງສອງເຕີບໃຕ້ຂຶ້ນດ້ວຍກັນຈົນເຖິງລະດູກຽວ;
ແລ້ວບັນດາທູດສະຫວັນຈະຮວບຮວມຫຍ້າບິນອອກໄປ, ຊົງຖືກກຳນົດໄວ້ສຳລັບການທຳລາຍ.
ເຖິງແມ່ນວ່າໃນບັນດາຄຣິດຈັກຂອງພວກເຮົາ, ທີ່ອ້າງວ່າເຊື່ອໃນຄວາມຈິງອັນກ້າວໜ້າ,
ມີບາງຄົນທີ່ບໍ່ຟັກຟັງແລະຫຼົງຜິດ, ດັ່ງຫຍ້າບິນທຳມະກາງເຂົ້າສາວ,
ພຣະເຈົ້າກໍ່ຍັງຊົງອົດທົນຍາວນານແລະອົດກັບ. ພຣະອົງຊົງຕັກເຕືອນແລະຊົງເຕືອນຜູ້ທີ່ຫຼົງຜິດ,
ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຊົງທຳລາຍຜູ້ທີ່ໃຊ້ເວລາດົນໃນການຮຽນບົດຮຽນທີ່ພຣະອົງປາຖະໜາຈະສອນແກ່ເຂົາ;
ພຣະອົງບໍ່ຊົງຖອນຫຍ້າບິນອອກຈາກເຂົ້າສາວ.
ຫຍ້າບິນແລະເຂົ້າສາວຈະຕ້ອງເຕີບໃຕ້ຂຶ້ນດ້ວຍກັນຈົນເຖິງລະດູກຽວ;
ເມື່ອເຂົ້າສາວເຕີບໃຕ້ແຕ່ມີພືດພືດທະນາຢ່າງສົມບູນ, ແລະເນື່ອງຈາກລັກສະນະຂອງມັນເມື່ອສຸກແລ້ວ,
ມັນຈະຖືກແຍກໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນຈາກຫຍ້າບິນ.

"ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະຄຣິດໃນໂລກນີ້ຈະບໍ່ສົມບູນແບບ,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ທຳລາຍຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງເນື່ອງດ້ວຍຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບນັ້ນ. ໄດ້ມີມາແລ້ວ
ແລະຈະຍັງມີຕໍ່ໄປ ຜູ້ທີ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມຮ້ອນຮົນທີ່ບໍ່ເປັນໄປຕາມຄວາມຮູ້
ຜູ້ທີ່ຈະຊຳລະຄຣິສຕະຈັກໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະຖອນຫຍ້າບິນອອກຈາກທຳມະກາງຕົນເຂົ້າສາວ.
ແຕ່ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທານແສງສະຫວ່າງພິເສດໄວ້ແລ້ວວ່າ ຄວນຈະຈັດການກັບຜູ້ທີ່ກຳລັງຜິດພາດ
ແລະກັບຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກັບໃຈໃນຄຣິສຕະຈັກແນວໃດ. ສະມາຊິກຄຣິສຕະຈັກບໍ່ຄວນດຳເນີນການຢ່າງຫຼຸນຫຼັນ,
ດ້ວຍຄວາມຮ້ອນຮົນ, ແລະຮີບຮ້ອນ ໃນການຕັດຂາດຜູ້ທີ່ພວກເຂົາອາດຄິດວ່າບໍ່ຟັກຟັງໃນລັກສະນະນີ້.

ຫຍ້າບົນຈະປາກົດຢູ່ທ່າມກາງຕົ້ນເຂົ້າສາລີ; ແຕ່ການຖອນຫຍ້າບົນອອກນັ້ນ, ນອກຈາກຈະເຮັດຕາມວິທີພຣະເຈົ້າກໍານົດໄວ້, ຈະກໍໃຫ້ເກີດໂທດຫຼາຍກວ່າການບໍ່ອຍໄວ້. ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້ານຳຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງເຂົ້າມາໃນຄຣິສຕະຈັກ, ຊາຕານໃນເວລາດຽວກັນກໍນຳຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ກັບໃຈເຂົ້າມາຮ່ວມສາມັກຄີຂອງຄຣິສຕະຈັກດ້ວຍ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະຄຣິດກຳລັງຫວ່ານເມັດພັນດີ, ຊາຕານກຳລັງຫວ່ານຫຍ້າບົນ. ມີອິດທິພົນສອງຢ່າງທີ່ກຳລັງອອກແຮງຢູ່ເທິງສະມາຊິກຂອງຄຣິສຕະຈັກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ອິດທິພົນຢ່າງໜຶ່ງກຳລັງເຮັດວຽກເພື່ອຊຳລະຄຣິສຕະຈັກໃຫ້ບໍ່ລົ້ນ, ແລະອີກອິດທິພົນໜຶ່ງກຳລັງເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເສື່ອມຊາມ." Testimonies to Ministers, 45, 46.

ບັນດາຄົນອະທິຖານອອກໄປນອກນະຄອນເຢຣູຊາເລັມເພື່ອຖືກທຳລາຍ. ພວກເຂົາຖືກກຳຈັດອອກໃນເວລາແຫ່ງການກ່ຽວກ່ຽວ, ຊຶ່ງກໍເປັນເວລາທີ່ເຂົ້າສາລີສຶກແກ່ແລ້ວດ້ວຍ, ເພາະໃນເວລານັ້ນເຂົ້າສາລີຖືກຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນເປັນຖວາຍເຄືອນໄຫວແຫ່ງຜົນລະປະທານຕົ້ນຂອງເຂົາຈື່ຖວາຍເຄືອນໄຫວສອງກ້ອນໃນວັນເພນເຕກອສເຕ. ການກ່ຽວກ່ຽວຜົນລະປະທານຕົ້ນຂອງເຂົ້າສາລີເປັນຫົວຂໍ້ຈຳເພາະຂອງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ. ການແຍກເຂົ້າສາລີອອກຈາກຫຍ້າລະຄອນນັ້ນກຳລັງກ່າວເຖິງຫົວຂໍ້ໃດຍຕົງ, ແລະຄຳອຸປະມາຫຼາຍປະການຂອງພຣະຄຣິດກໍຊີ້ໄປຫາໝາຍຫຼັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ.

"ອີກປະການໜຶ່ງ, ຄຳອຸປະມາເຫຼົ່ານີ້ສອນວ່າ ຈະບໍ່ມີເວລາແຫ່ງການທົດລອງອີກຫຼັງຈາກການພິພາກສາ. ເມື່ອພະລາຊະກິດແຫ່ງຂ້າວປະເສີດສຳເລັດລົງ, ການແຍກລະຫວ່າງຄົນດີກັບຄົນຊົ່ວຈະຕິດຕາມມາທັນທີ, ແລະຊະຕາກຳຂອງແຕ່ລະພວກຈະຖືກກຳນົດໄວ້ຕະຫຼອດໄປ." Christ's Object Lessons, 123.

ເຄື່ອງຖວາຍເຂົ້າສາລີແມ່ນຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ, ແລະທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມໄດ້ແຍກເຂົ້າສາລີອອກຈາກຫຍ້າລ້າຍ.

ຕໍ່ມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ. ທູດສະຫວັນຜູ້ນີ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, 'ຖ້ອຍຄຳຂອງເຂົາໜ້າຢ້ານກົວຍິ່ງ, ພັນທະກິດຂອງເຂົານຳຄວາມຄາລົບຫວາດຫວັນ. ເຂົາແມ່ນທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ຈະຄັດແຍກເຂົ້າສາລີອອກຈາກຫຍ້າບົນ ແລະ ປະທັບຕາ ຫຼື ມັດຮວບເຂົ້າສາລີໄວ້ເພື່ອຢັ້ງສາງແຫ່ງສະຫວັນ.' ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຄົນຈັບຈ້ອງຈິດໃຈທັງໝົດ, ຄວາມສົນໃຈທັງໝົດ. ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນວ່າ ບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າພວກເຮົາກຳລັງມີຂ້າວສານແຫ່ງພຣະກະລຸນາຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຈະຕ້ອງແຍກຕົນອອກຈາກຜູ້ທີ່ກຳລັງຮັບເອົາ ຫຼື ດູດຊົມຄວາມຜິດພາດໃໝ່ໆຢູ່ທຸກວັນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ບໍ່ວ່າຄົນໜຸ່ມຫຼືຄົນເຖົ້າ ກໍບໍ່ຄວນເຂົ້າຮ່ວມການຊຸມນຸມຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຜິດພາດແລະຄວາມມືດ. ທູດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ, 'ໃຫ້ຈິດໃຈຢຸດເຊົາຈາກການໝຶກມຸ້ງຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ກົງໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດ.'" Manuscript Releases, volume 5, 425.

ທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມປະທັບຕາຂ້າວສາລີ ແລະຍັງແຍກຂ້າວສາລີອອກຈາກຫຍ້າລ້າຍອີກດ້ວຍ. ທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຜູ້ຊ້າຍ 25 ຄົນ ຜູ້ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ນຳແຫ່ງຄຣິສຕະຈັກ Seventh-day Adventist ແຫ່ງ Laodicea ຖືກນຳອອກໄປນອກເຢຣູຊາເລັມ ແລະຖືກພິພາກສາ. ໃນຈຸດນັ້ນ ຄຣິສຕະຈັກທີ່ຕັ້ງຢູ່ລົງຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີໃຊ້.

"ພະລັງງານງານນັ້ນຈະສົນສຸດລົງໃນໄມ້ຊ້າ. ສະມາຊິກຂອງຄຣິສຕະຈັກຜູ້ກຳລັງຕັ້ງຜູ້ໄດ້ພິສູດຕົນວ່າສັດຊີ ຈະກາຍເປັນຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້. ເມື່ອທັບທວນປະຫວັດຂອງເຮົາໃນອະດີດ ໂດຍໄດ້ຜ່ານທຸກຢ່າງກ້າວແຫ່ງຄວາມກ້າວໜ້າຈົນມາເຖິງສະພາບທີ່ເຮົາດຳລົງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້

ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດກ່າວໄດ້ວ່າ ຂໍສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ! ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳໄວ້
ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕຸ້ນລົມດ້ວຍຄວາມພຣະວົງ ແລະດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພຣະຄຣິດໃນຖານະຜູ້ນຳ.
ພວກເຮົາບໍ່ມີອັນໃດທີ່ຈະຕ້ອງຢ້ານສຳລັບອະນາຄົດ
ນອກຈາກວ່າພວກເຮົາຈະຫຼົງລົງວິຖີທາງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຮົາມາ
ແລະຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງໃນປະຫວັດຂອງເຮົາໃນອະດີດ.” General Conference Bulletin, January
29, 1893.

ຫົວຂໍ້ພະຍາກອນເລື່ອງການແຍກຂ້າວລະອອກຈາກຂ້າວສາວິເປັນຫົວຂໍ້ສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ. ການທີ່ພຣະຄຣິດຊຳລະພຣະວິຫານເປັນພາບປະກອບຂອງພາລະກິດນີ້, ແລະຈຸດສູງສຸດຂອງມັນເກີດຂຶ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເພາະວ່າພວກເຮົາເຫັນຜູ້ທີ່ຈະຖືກພິພາກສາຖືກນຳໄປຍັງຊາຍແດນຂອງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອຕາຍ.

“ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ລົງພຣະລາຊກິດສາທາລະນະຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ພົ້ນຈາກການລົບຫຼັ່ນເປັນການຫຍາບຊ້າທາງສັງສິດ.
ໃນບັນດາກິດຈະການສຸດທ້າຍແຫ່ງພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງ ມີການຊຳລະພຣະວິຫານເປັນຄັ້ງທີສອງ.
ສະນັ້ນ ໃນພາລະກິດສຸດທ້າຍເພື່ອເຕືອນໄລກ
ຈົ່ງມີການເອີ້ນສອງປະການອັນແຈ້ງຊັດໄປຫາບັນດາຄຣິດຈັກ. ຂ້າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສອງແມ່ນ,
‘ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ຄືນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ
ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາຊາດທັງບວງດົມແຫຼ້ງແຫຼ້ງພະພິລດຂອງການລ່ວງປະເວນຂອງນາງ’
(ພຣະນິມົດ 14:8). ແລະໃນສຽງຮ້ອງອັນດັ່ງກ່າວຂອງຂ້າວສານທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ
ມີສຽງໜຶ່ງໄດ້ຍິນມາຈາກສະຫວັນກ່າວວ່າ, ‘ປະຊາກອນຂອງເຮົາເອີຍ ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ
ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ ແລະເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ.
ເພາະວ່າບາບທັງຫຼາຍຂອງນາງໄດ້ສະສົມຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນແລ້ວ
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງນາງແລ້ວ’ (ພຣະນິມົດ 18:4, 5).” Selected Messages,
book 2, 118.

ຄຣິສຕະຈັກທຶມທິງເຂົ້າສາວິແລະຫຍ້າລະຄົມດຳລົງຢູ່ຈົນເຖິງວິກິດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ເມື່ອຫຍ້າລະຄົມຖືກກຳຈັດອອກ ບໍ່ແມ່ນໂດຍກຳລັງຂອງມະນຸດ
ແຕ່ໂດຍທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ—ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ແຕ່ພ້ອມກັນນັ້ນກໍເປັນຂ້າວສານແຫ່ງຝົນປາຍລະດູ ຊົງໃນເວລານັ້ນຈະພອງຕົວຂຶ້ນເປັນສຽງຮ້ອງອັນດັ່ງ.
ຫຍ້າລະຄົມເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງພະຍານຄຳພະຍາກອນ ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຂົ້າສາວິກໍເປັນເຊັ່ນກັນ.
ພຣະບັນຊາແຫ່ງພຣະເຈົ້ານຳໄປເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ແລະທຸດສະຫວັນອົງທີສາມຊຳລະພຣະວິຫານເປັນຄັ້ງທີສອງ. ພຣະອົງໄດ້ຊຳລະມັນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
ແລະການຊຳລະພຣະວິຫານຄັ້ງທີສອງຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ອົງປະກອບພາຍນອກຂອງປະຫວັດສາດທຶນນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ
ເປັນອົງປະກອບສຳຄັນປະການໜຶ່ງຂອງຄຳພະຍານຂອງຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂ້າວລອຍ,
ຂ້າວສາວິ ແລະ ການມັດຮວບຂອງສອງຈຳພວກນັ້ນ. ຂ້າວສານສຸດທ້າຍໃນພຣະນິມົດ
ແມ່ນຂ້າວສານຂອງທຸດສາມອົງ, ແລະ ມັນແຍກແລະມັດຮວບສອງຈຳພວກນັ້ນ,
ແຕ່ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະເຫັນວ່າ ຊົດສະເຕີໂວທ໌ ລະບຸວ່າ “ຂ້າວສານສຸດທ້າຍ” ເຫຼົ່ານັ້ນ
“ເຮັດໃຫ້ການກ່ຽວສຸກງອມ.” ຂ້າວສານສຸດທ້າຍທີ່ເຮັດໃຫ້ການກ່ຽວສຸກງອມນັ້ນ ຄືຝົນຊ່ວງທ້າຍ, ແລະ
ມັນແມ່ນໄຟທຶມັດຮວບຊາຍ 250 ຄົນ “ດັ່ງມັດຟົນສຳລັບໄຟແຫ່ງການທຳລາຍ.”

ແກໂຍຮັນ ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນພາບເຫດການທຶມີຄວາມໝາຍເລິກຊຶ້ງ ແລະ ນ່າສະເຫຼີມໃຈຢ່າງຍິ່ງ
ໃນປະສົບການຂອງຄຣິສຕະຈັກ. ທ່ານໄດ້ເຫັນສະພາບຕ່າງແຫ່ງ, ອັນຕະລາຍ, ການຕ່ຳສູ້ ແລະ

ການຊ່ອຍໃຫ້ພົນໃນບັນຫາຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ທ່ານໄດ້ບັນທຶກຂ່າວສານສຸດທ້າຍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ການກ່ຽວກັບຂອງໂລກສຸກງອມ
ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜ່ອນເຂົ້າສຳລັບຍັງສະຫວັນ ຫຼືເປັນມັດຟົນສຳລັບໄຟແຫ່ງການທຳລາຍ.
ເນື້ອຫາຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ທ່ານ,
ໂດຍສະເພາະສຳລັບຄຣິສຕະຈັກໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເພື່ອບັນດາຜູ້ທີ່ຈະຫັນຈາກຄວາມຜິດໄປສູ່ຄວາມຈິງ
ຈະໄດ້ຮັບຄຳສອນກ່ຽວກັບອັນຕະລາຍ ແລະ ການຕໍ່ສູ້ທີ່ຍິ່ງເບື້ອງໜ້າພວກເຂົາ.
ບໍ່ມີໃຜຈຳເປັນຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມມືດມົນ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນເທິງໂລກ. The Great
Controversy, 341.

ການຊຳລະພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ຍັງຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍການງານຂອງຊາຍຜູ້ຖືແບງກວາດຝຸ່ນ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາໄດ້ແນະນຳວ່າເປັນພຣະອົງຜູ້ສະເດັດຕາມມາຫຼັງພັນທະກົດຂອງທ່ານ.
ພຣະອົງນັ້ນແຫຼະແມ່ນຜູ້ກວາດເອົາເສດຊີເຫຍືອອອກໃນຄວາມຝັນຂອງ Miller.

"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງຈະຊົງເຜີຍໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄົນຊອບທຳກັບຄົນອະທຳ; ເພາະວ່າ
'ພັດສຳລັບຜິດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງຈະຊຳລະລາຍນວດເຂົ້າຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດໂດຍສົມເຊີຍ,
ແລະຈະຮອບຮວມເຂົ້າສາວຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄວ້ໃນຍັງຂອງພຣະອົງ;
ແຕ່ແກບນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງເຜົາເສຍດ້ວຍໄຟທີ່ບໍ່ມີອັນດັບ.'" Review and Herald, November 8,
1892.

ອີຊາຍາຖືກອ້າງເຖິງໂດຍ ຊິດເຕີໄວທ໌ ເມື່ອນາງໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ໃນປີ 1849
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍົກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ
ເພື່ອຮອບຮວມຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ; ແລະ ອີຊາຍາ ກັບ ຊິດເຕີໄວທ໌
ກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງການຮອບຮວມຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ.
ຂະບວນການແຫ່ງການຮອບຮວມນັ້ນລວມເຖິງການກະຈັດກະຈາຍແລະການຮອບຮວມ
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ,
ອັນນຳໄປສູ່ການຮອບຮວມໃນຕອນສົ້ມສຸດຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການລຳຖ້ຳ.
ແຕ່ລະອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ຂອງການປະທັບຕາຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ
ແມ່ນຫົວຂໍ້ສະເພາະໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ.
ປະຫວັດການພາຍນອກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືຂອງພຣະອົງ ເພື່ອນຳບາບໄປສູ່ຈຸດສົ້ມສຸດຂອງມັນ
ຖືກສະແດງໄວ້ໃນ Daniel 11:11; ແລະ ການຮອບຮວມຂຶ້ນສຸດທ້າຍພົບໄດ້ໃນ Isaiah 11:11; ແລະ
ຈຸດສົ້ມສຸດຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການລຳຖ້ຳພົບໄດ້ໃນ Revelation 11:11 ແລະ
ການແຍກເຂົ້າສາວອອກຈາກຫຍ້າອ້າຍຢູ່ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ ຕັ້ງຢູ່ໃນ Ezekiel 11:11:

ນະຄອນນີ້ຈະບໍ່ເປັນໝັ້ນຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ເປັນຊົນຢູ່ໃນທຳມະການນັ້ນ;
ແຕ່ເຮົາຈະພິພາກສາພວກເຈົ້າທີ່ຊາຍແດນຂອງອິສະຣາເອນ. ເອເຊກຍູນ 11:11.

ໃນພຣະທຳໂຢເອນ, "ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່" ໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກບັນດາຊາຍເຖົ້າແກ່ໃນສະໄໝບູຮານ
ຜູ້ຊຶ່ງຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນຜູ້ພິພິດກັກສາພຣະວິຫານ.
ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄົນແມ່ນນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່ໃນພຣະທຳໂຢເອນ,
ແລະໄຟທີ່ລົງມາໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໂດຍໄຟແຫ່ງເພນຕາກອດ.
ໄຟນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານໜຶ່ງ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່, ແຕ່ມັນກໍແມ່ນຂ່າວສານດຽວກັນທີ່ທຳລາຍຊາຍ
250 ຄົນຜູ້ຖວາຍເຄື່ອງຫອມ.
ຄຣິດຕະຈັກແອດເວນຕີສວັນທີ່ຈັດແຫ່ງວາໂອດເຊຍສົ້ມສຸດລົງໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ເພາະໃນເວລານັ້ນໄຟຖືກຫຼັ່ງອອກຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະມັນທຳລາຍຊາຍ 250 ຄົນຜູ້ຖວາຍເຄື່ອງຫອມ; ດັ່ງນັ້ນ

ມັນຈຶ່ງທຳລາຍລະບົບການນະມັດສະການຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຖ້າຫາກວ່າຄຣິສຕະຈັກແອດເວນຕິສວັນສະບາໂຕທິເຈດີຈັດສັດຊື່ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ອຳນາດແລະກຳລັງຂອງລັດຖະບານສະຫະລັດຈະສັງເກດມັນ. ຖ້າຫາກມັນບໍ່ສັດຊື່, ມັນກໍຈະພຽງແຕ່ປ່ຽນຊື່ຂອງຕົນເປັນຄຣິສຕະຈັກແອດເວນຕິສວັນທຳອິດ ຫຼືເປັນຊື່ອື່ນໃດຫຼັກຢູ່ຄືກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ. ບໍ່ວ່າຈະຊອບທຳຫຼືອະທຳ, ຄຣິສຕະຈັກແອດເວນຕິສວັນສະບາໂຕທິເຈດີກໍບໍ່ກ້າວຂ້າມໄປເກີນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຄຳພະຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຊື່ບອກວ່າ ຂະບວນການແອດເວນຕິສໄດ້ປະຕິເສດຂ່າວສານແຫ່ງທາງເກົາຍູໂທ 9/11, ແລະທາງເກົາເຫຼົ່ານັ້ນນຳໄປສູ່ປະຕູທິບິດແລ້ວໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຊາຍ 25 ຄົນນັ້ນໄດ້ຖືກແທນຄ່າໄວ້ໃນຂໍ້ຄວາມຂອງເອເຊກຽນໂດຍ "ຢາອາຊານຢາ ບຸດຂອງອາຊາ ແລະ ເປລາຕຢາ ບຸດຂອງເບນາຢາ ເຈ້ນາຍຂອງປະຊາຊົນ."

ຊື່ຂອງພວກເຂົາສະແດງອອກເຖິງຄຸນລັກສະນະຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ນັ້ນເປັນພຽງການປະກາດອ້າງເທົ່ານັ້ນ. ຢາອາຊານຢາ ໝາຍຄວາມວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຟັງ, ແລະເຂົາເປັນບຸດຂອງ ອາຊຸ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປົກປ້ອງ. ຊື່ສະເຕີໄວທ໌ ກ່າວວ່າ ຜູ້ຊາຍ 25 ຄົນນັ້ນຈະເປັນຜູ້ພິກັດຮັກສາ, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ອາຊຸ." ບຸດຂອງເຂົາປະກາດອ້າງວ່າຈະ "ຟັງ" ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົາເປັນຈຳພວກທີ່ເບິ່ງແລ້ວກໍບໍ່ເຫັນ, ແລະໄດ້ຍິນແລ້ວກໍບໍ່ໄດ້ຍິນ. ເປລາຕຢາ ໝາຍຄວາມວ່າ ຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າ, ແລະບົດາຂອງເຂົາ "ເບນາຢາ" ໝາຍຄວາມວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງ. ເມື່ອເອເຊກຽນກ່າວຂ່າວສານເຕືອນຂອງເຂົາສົນສຸດລົງ ເປລາຕຢາກໍຕາຍ.

ນະຄອນນີ້ຈະບໍ່ເປັນໝໍ້ຕົ້ມຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ພວກເຈົ້າກໍຈະບໍ່ເປັນເນື້ອທີຢູ່ກາງໝໍ້ນັ້ນ; ແຕ່ເຮົາຈະພິພາກສາພວກເຈົ້າທີ່ເຂດແດນຂອງອິສະຣາເອນ: ແລະ ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢະໂຫວາ: ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມກົດບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຄຳພິພາກສາຂອງເຮົາ ແຕ່ໄດ້ປະພຶດຕາມປະເພນີຂອງຄົນຕ່າງຊາດທີ່ຢູ່ຮອບຂ້າງພວກເຈົ້າ. ແລະ ຢູ່ມາ, ເມື່ອຂ້ານ້ອຍກຳລັງພະຍາກອນຢູ່ນັ້ນ, ເປລາຕຢາ ບຸດຂອງເບນາຢາ ກໍໄດ້ຕາຍລົງ. ແລ້ວຂ້ານ້ອຍກໍລົມລົງໝອບໝາ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງ, ກ່າວວ່າ, ໂອ ພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າ! ພຣະອົງຈະຊົງກະທຳໃຫ້ສ່ວນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງອິສະຣາເອນພົ້ນໄປຈາກໝົດສິນເລື້ອຍໆ? ເອເຊກຽນ 11:11-13.

ເປລາຕຢາໄດ້ຕາຍລົງເມື່ອເອເຊກຽນຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງ. ເຂົາສາລິໄດ້ຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 11 ສຳເລັດຜົນ. ເຂົາສາລິນັ້ນຄືໂມເຊ ແລະ ເອລຢາ, ຜູ້ຂຽນຄົນທຳອິດແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະສັນຍາເລື່ອງການມາຂອງເອລຢາ ເປັນຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍໃນພຣະຄຳພິດົມ. ອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ ຖືກຂ້າລົງໃນຖະໜົນແຫ່ງ ໂຊໂດມ ແລະ ອີຢິບ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຊຸບໃຫ້ຄົນມາໃນປີ 2024, ດັ່ງທີ່ເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນ ພຣະນິມິດ 11:11. ໃນລະຫວ່າງທີ່ພວກເຂົາຕາຍຢູ່ນັ້ນ, ໂຊໂດມ ແລະ ອີຢິບ ໄດ້ຊີ້ນຳຊົນຍິນດີ. ເອເຊກຽນໄດ້ກຳນົດການຕາຍຂອງ ເປລາຕຢາ ໄວ້ໃນເວລາແຫ່ງຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ, "ໂອ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ! ພຣະອົງຈະທຳລາຍຄົນອິດສະຣາເອນທີ່ເຫຼືອຢູ່ໃຫ້ໝົດສິນບໍ?" ໂຊໂດມ ຄືຄຣິສຕະຈັກ ເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວັນຕິສ ໃນເວລາແຫ່ງຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ ຕາມທີ່ເອເຊກຽນ ໄດ້ກ່າວໄວ້.

ຟັງເຖິດ, ໂອ ພຳສະຫວັນ, ແລະຈົງງຽງຫຼື ໂອ ແຜ່ນດິນໂລກ: ເພາະພຣະເຢໂຫວາໄດ້ຕັດດັງນີ້ວ່າ, "ເຮົາໄດ້ລ້ຽງດູແລະຍົກຊຸບຸດທັງຫຼາຍຂຶ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ກະບົດຕ່ເຮົາ. ງົວຍັງຮູ້ຈັກເຈົ້າຂອງຂອງມັນ, ແລະລາຍັງຮູ້ຮ່າງອາຫານຂອງນາຍຂອງມັນ: ແຕ່ອິດສະຣາເອນບໍ່ຮູ້ຈັກ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາ."

ໂອ ຊາດທີ່ຕົ້ມໄປດ້ວຍບາບ, ຊົນຊາດທີ່ເບກຫາບຄວາມອະທຳ, ເຊື້ອສາຍຂອງຜູ້ກະທຳຊົດ, ບຸດທຽນທີ່ເຮັດໃຫ້ເສື່ອມຊາມ: ພວກເຂົາໄດ້ລະຖົມພຣະຢາເວ, ພວກເຂົາໄດ້ຍົວພຣະພິລດຂອງພຣະອົງຜູ້ບໍ່ລັຊດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ, ພວກເຂົາໄດ້ຫັນຖອຍຫຼັງໄປ.

ເຫດໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງຍັງຈະຖືກຕືອກ? ພວກເຈົ້າຈະກະບົດເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ: ຫົວໜັງໝົດກໍ່ບ່ອຍ, ແລະໃຈໜັງໝົດກໍ່ອ່ອນແອ. ຕັ້ງແຕ່ຜ່າເທົ້າຈົນເຖິງຫົວ ບໍ່ມີສ່ວນໃດໃນຕົວທີ່ສົມບູນ; ມີແຕ່ບາດແຜ, ຮອຍຟຶກຊາ, ແລະແຜທີ່ເນົາເປື້ອນ: ມັນບໍ່ໄດ້ຮັບການບີບໃຫ້ບັດ, ບໍ່ໄດ້ພັ້ນໄວ້, ແລະບໍ່ໄດ້ຊຸ່ມດ້ວຍນ້ຳມັນ. ປະເທດຂອງພວກເຈົ້າກາຍເປັນທີ່ຮ້າງເປົ້າ, ຫົວເມືອງຂອງພວກເຈົ້າຖືກໄຟເຜົາ: ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າ ຄົນຕ່າງດ້ວຍກັນຜົນຂອງມັນຕ່ຳໜ້າພວກເຈົ້າ, ແລະມັນກໍ່ຮ້າງເປົ້າ ດັ່ງຖືກຄົນຕ່າງດ້ວຍທຳລາຍລ້າງ. ແລະທິດາແຫ່ງຊື່ອນຖືກປະໄວ້ ດັ່ງກະທອມໜຶ່ງໃນສວນອະງຸ່ນ, ດັ່ງເພິງໜຶ່ງໃນສວນໝາກແຕງ, ດັ່ງນະຄອນທີ່ຖືກປົດລ້ອມ.

ຖ້າພຣະເຢໂຫວາຈອມໂຍທາບໄດ້ຊົງປະໄວ້ຊາກທົດຫຼືຢູ່ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເພື່ອເລັກນ້ອຍຫຼາຍ ພວກເຮົາກໍ່ຈະເປັນເໝືອນເມືອງໃຊໂດມ ແລະຄັງຈະເປັນດັ່ງເມືອງໄກໂມຣາ. ຈົ່ງຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຢໂຫວາ ພວກເຈົ້າຜູ້ຄອງເມືອງໃຊໂດມເອີຍ; ຈົ່ງຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ພວກເຈົ້າປະຊາຊົນແຫ່ງໄກໂມຣາເອີຍ. ເອຊາຍາ 1:2–10.

ໂມເຊ ແລະ ເອລີຍາ ຖືກສັງຫານໃນໃຊໂດມ ແລະ ເອຢິບ ໃນຊ່ວງເວລາຂອງຄົນທີ່ຫຼົງເຫຼືອ. ເອຢິບເປັນສັນຍາລັກຂອງລັດການທີ່ເສື່ອມຊາມ ແລະ ໃຊໂດມເປັນສັນຍາລັກຂອງສາສະນະການທີ່ເສື່ອມຊາມ. ເປລາທິຍາ ບຸດຂອງເບນາຍາ ໄດ້ຕ້າຍໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຊຶ່ງອີຊາຍາໄດ້ຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບວັນແຫ່ງການຍົວະຍຸຕາມພຣະຄຳພີ, ຊຶ່ງອາດເປັນປີ 1863 ຫຼື ກົດໝາຍວັນອາທິດ. ເປລາທິຍາ ບຸດຂອງເບນາຍາ ເປັນຕົວແທນຂອງຂອງປອມຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ. ໃນເວລາຂອງຄົນທີ່ຫຼົງເຫຼືອ, ຜູ້ທີ່ໂມເຊ ແລະ ເອລີຍາເປັນຕົວແທນນັ້ນຖືກສັງຫານ ແລ້ວຈຶ່ງຖືກຊຸບໃຫ້ຄົນມາອີກ. ການຄົ້ນຄວ້າດົນນານໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນດ້ວຍສຽງໜຶ່ງໃນຖົນກັ່ນດານ ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023. ນັບແຕ່ປີ 2024 ເປັນຕົ້ນມາ, ການແຍກຂັ້ນສຸດທ້າຍລະຫວ່າງເຂົ້າສາລີ ແລະ ຫຍ້າປອມ ໄດ້ລົ້ມດຳເນີນຢູ່.

ເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດມາເຖິງ ຄຣິສຕະຈັກ Seventh-day Adventist ຈະຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ພິນາດແລ້ວ.

ເມືອງນີ້ຈະບໍ່ເປັນໝໍ້ຂອງພວກເຈົ້າ ແລະພວກເຈົ້າກໍ່ຈະບໍ່ເປັນເນື້ອທີ່ຢູ່ທີ່ມາກາງໃນນັ້ນ; ແຕ່ເຮົາຈະພິພາກສາພວກເຈົ້າທີ່ເຂດແດນຂອງອິດສະຣາເອນ: ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາແມ່ນພຣະຢາເວ: ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມກົດບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຄຳພິພາກສາຂອງເຮົາ ແຕ່ໄດ້ປະພຶດຕາມຂະໜານຂອງບັນດາຊົນຕ່າງຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຈົ້າ. ແລະເຫດການກໍ່ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງພະຍາກອນຢູ່ນັ້ນ ເປລາທິຍາ ບຸດຂອງເບນາຍາ ກໍ່ໄດ້ຕ້າຍລົງ. Ezekiel 11:11–13.

ການຕາຍຂອງ Pelatiah, ຜູ້ທີ່ຊື່ຂອງເຂົາໝາຍຄວາມວ່າ ຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພັ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າ, ໃນບໍລິບົດນີ້ໝາຍເຖິງ ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄວາມຕາຍ, ໃນຈຸດດຽວກັນທີ່ພວກກຳມະກອນຊົ່ວໂມງທີ່ສືບເອັດໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພັ້ນຈາກ ມືຂອງກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອໃນຂໍ້ສືບເອັດຂອງ Daniel ບົດ 11. Pelatiah ຖືກມອບເຂົ້າໃນມືຂອງກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ. Pelatiah, ບຸດຂອງ Benaiah, ມີຄວາມໝາຍວ່າ “ສົງທິພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ.” ໃນຈຸດດຽວກັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຂຶ້ນອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ເພື່ອຍົກຂຶ້ນເປັນຄຣິດຈັກຜູ້ໄຊໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ, ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກແທນໂດຍ Pelatiah ກໍ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄວາມຕາຍ, ເພາະວ່າແທນທີ່ຈະມີສ່ວນໃນພາລະກົດແຫ່ງການສ້າງບ່ອນຮ້າງເກົ່າຂຶ້ນໃໝ່, ພວກເຂົາກໍ່ລົງສ້າງອຸບໂມງຜັງສືບຂອງ Tobiah ໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ. Pelatiah ເປັນຕົວແທນຂອງສະພາບຈາກສິນເຊິ່ງປາຍຕົນຕາມທີ່ Isaiah ພັນລະນາໄວ້, ຄື ຮ່າງກາຍທີ່ໜັກແໜ້ນໄປດ້ວຍບາບຢ່າງສົມບູນ. ຮ່າງກາຍນັ້ນຄື ຄຣິດຈັກ Seventh-day Adventist ແຫ່ງ

Laodicea ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງສີຊີວິດອາຍຸແຫ່ງການກະບົດຢ່າງຄ່ອຍໆທະວີຂຶ້ນ, ຊຶ່ງ Isaiah ໄດ້ສະແດງອອກວ່າເປັນການກະບົດທີ່ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ ເມື່ອລາວກ່າວວ່າ, “ກະບົດຫຼາຍຂຶ້ນອີກແລະອີກ.” ໃນຂະບວນການທົດສອບຂຶ້ນສຸດທ້າຍຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມໃນປີ 2024, ຂ້າວສາລີໄດ້ຕ້າຍເປັນເວລາສາມມື້ຄັ້ງ, ແລ້ວຈົ່ງຟົນຄົນຊີວິດ, ໃນຈຸດນັ້ນພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າພຣະຢະໂຮວາຄຣິສະເຈົ້າ.

ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງພະຍາກອນ ແລະ ກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ: ເບີ້ແມ່, ໂອ ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາຈະເປີດອຸບັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກອຸບັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈະນຳພວກເຈົ້າເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນອິສະຣາເອນ. ແລະ ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາແມ່ນພຣະຢາເວ, ເມື່ອເຮົາໄດ້ເປີດອຸບັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ, ໂອ ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ແລະ ໄດ້ນຳພວກເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກອຸບັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈະໃສ່ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາໄວ້ໃນພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຕັ້ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງ; ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຜູ້ເປັນພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວສັງນີ້ ແລະ ໄດ້ກະທຳສຳເລັດແລ້ວ, ພຣະຢາເວຕັດດັງນັ້ນ. ເອເຊກຽນ 37:12–14.

ຖານະປະໂລຫິດປອມ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ 25 ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າພຣະຢະໂຮວາຄຣິສະເຈົ້າ. ເຂົ້າສາລີຮູ້ວ່າພຣະຢະໂຮວາຄຣິສະເຈົ້າໃນປີ 2024, ແລະຂ້າວລະອອງຈົ່ງຕົນຂຶ້ນສູ່ຄວາມຮຸ້ນໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເມື່ອສາຍເກີນໄປແລ້ວ. ໄລຍະເວລານີ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຫຼຸມຝັ່ງສົບແລະການຄົ້ນມາຈາກຕາຍ, ແລະສົ້ນສຸດດ້ວຍຫຼຸມຝັ່ງສົບແລະບໍ່ມີການຄົ້ນມາຈາກຕາຍ. ເຂົ້າສາລີໃນຕອນຕົ້ນຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ເມື່ອພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ການຄົ້ນມາຈາກຕາຍໃນພຣະນິມິດບົດທີ 11 ສຳເລັດ, ແລະຂ້າວລະອອງຈົ່ງຮູ້ໃນເວລາແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນບົດດຽວກັນ. ໃນລະຫວ່າງຫຼັກໝາຍທັງສອງນັ້ນ, ຂະບວນການທົດສອບແຫ່ງຝົນປາຍນຳທັງສອງຈຳພວກໄປສູ່ຄວາມສຸກງອມແຕ້ມທີ່ເພື່ອການກ່ຽວກ່ຽວ.

ຂ້າວສານຂອງໂຢເອນແມ່ນເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນ, ແຕ່ປະເດັນທຳອິດທີ່ມັນຍົກຂຶ້ນມານັ້ນຄື ມະນຸດຈະສາມາດຮັບຮູ້ວັນສຸດທ້າຍໂດຍອາໄສວັນກ່ອນໆໄດ້ຫຼືບໍ່. “ພວກຜູ້ເຖົ້າ” ໃນໂຢເອນບໍ່ອາດເຮັດໄດ້ຊັ້ນນັ້ນ, ເພາະເມື່ອສຽງປຸກໃຫ້ຕົນມາເຖິງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ, ພວກເຂົາກໍຖືກຕັດຂາດອອກ—ຖືກຄາຍອອກຈາກພຣະໂອດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕົງບ່ອນທີ່ສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກອຳປາກຂອງມັນເພື່ອເວົ້າ, ຊຶ່ງກໍເປັນບ່ອນທີ່ລາຂອງບາລາອາມໄດ້ເວົ້າ, ແລະເປັນບ່ອນທີ່ບົດາຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາໄດ້ເວົ້າ.

ການພິພາກສາທີ່ມີຕໍ່ “ບັນດາຊາຍເຖົ້າແກ່ແຕ່ບູຮານ” ນັ້ນ ອົງຢູ່ເທິງຄຳຖາມວ່າ ສິ່ງນີ້ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງບັນພະບູລຸດຂອງພວກທ່ານຫຼືບໍ່? ຂໍຄວາມນິເບດຂຶ້ນໂດຍກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຟັງສັງນີ້.” ຈາກນັ້ນມັນໄດ້ສະແດງພະຍານສອງຢ່າງຂຶ້ນມາ, ຜ່າຍໜຶ່ງແມ່ນມະນຸດສີຊີວິດອາຍຸ ແລະ ອີກຜ່າຍໜຶ່ງແມ່ນແມງໄມ້ສີປະເພດ. ແລ້ວພວກເຂົາກໍຖືກປຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນໃນສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ, ແຕ່ກັບພົບວ່າພວກເຂົາຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ ໃນຖານະຊົນຊາດແຫ່ງຝັນທະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂ້າມຜ່ານເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີເຫຼັກອະງຸ່ນ, ແຕ່ພວກເຂົາຖືກຂ້າມຜ່ານເພາະພວກເຂົາມີເຫຼັກອະງຸ່ນທີ່ຜິດ. ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ, ເຫຼັກອະງຸ່ນໃໝ່ຂອງ Joel ແມ່ນນ້ຳມັນ.

ຄວາມລອດຂອງພວກເຂົາຖືກກຳນົດໄວ້ໃນແງ່ຂອງວ່າພວກເຂົາຮັບເອົາ “ເຫຼັກອະງຸ່ນໃໝ່” ຂອງຂ້າວສານແຫ່ງຝົນປາຍລະດູຫຼືບໍ່. “ຊາຍເຖົ້າແກ່ ແລະ ຜູ້ມີອາຍຸແຕ່ບູຮານ” ກໍຖືກອີຊາຍາພັນລະນາໄວ້ດ້ວຍເຊັ່ນກັນວ່າເປັນ “ຄົນຂີ້ເຫຼັກຂອງເອເຟຣາອິມ,” ແລະ ເອເຟຣາອິມບໍ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນບັນດາຜູ້ຖືກປະທັບຕາໃນພຣະນິມິດບົດທີ່ຈັດ.

ລາວຖືກແທນທຶດຍນ້ອງຊາຍຂອງລາວຄື ມານາເຊ.

ເປັນການຍາກທີ່ຈະພົບກະສັດອົງໃດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍກວ່າມານາເຊ, ແຕ່ລາວກໍ່ແທນທຶດໃນຂັ້ນຕອນຂອງເອຟຣາອິມ.

“ພວກຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ສຶກເສົ້າໂສກຕໍ່ການຖອຍຫຼັງທາງວິນຍານຂອງຕົນເອງ ແລະບໍ່ຄຳຄວນຄວາມໂສກເສົ້າຕໍ່ບາບຂອງຄົນອື່ນ ຈະຖືກປ່ອຍໄວ້ໂດຍບໍ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບໝາຍແກ່ຜູ້ສົງສານຂອງພຣະອົງ ຄືບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ຖືອ້າວດຸສັງຫານຢູ່ໃນມືວ່າ: ‘ຈົ່ງໄປຕາມຫຼັງເຂົາຜ່ານເມືອງໄປ ແລະຈົ່ງຟາດຟັນ: ຢ່າໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າບານ ແລະຢ່າມຄວາມສົງສານເລີຍ: ຈົ່ງຂ້າໃຫ້ໝົດສິນ ທັງຄົນເຖົ້າແລະຄົນໜຸ່ມ ທັງຍິງສາວ ແລະເດັກນ້ອຍ ທັງບັນດາແມ່ຍິງ: ແຕ່ຢ່າເຂົ້າໃກ້ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍນັ້ນຢູ່ເທິງຕົວເຂົາ; ແລະຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາ. ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະນິເວດນັ້ນ.”

“ທຶນພິວກເຮົາເຫັນວ່າ ຄຣິສຕະຈັກ—ພຣະວິຫານບໍລິສຸດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ເປັນສົງທຳອິດທີ່ຮູ້ສຶກ ຖືກການໂຈມຕີແຫ່ງພຣະພິເລດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່, ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ເຂົາ ແລະເຄືອຍືນຢູ່ໃນຖານະເປັນຜູ້ພິທັກຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຜ່າຍວິນຍານຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ທົ່ວຍົດຄວາມໄວ້ວາງໃຈທີ່ມີອຸປະໂຫຍດພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືຈຸດຍືນວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄອຍເບີ້ຫາການອັດສະຈັນ ແລະການສະແດງອອກຢ່າງເດັ່ນຊັດແຫ່ງລັດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງໃນວັນເກົ່າກ່ອນ. ຍຸກສະໄໝໄດ້ປ່ຽນໄປແລ້ວ. ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ເສີມກຳລັງແກ່ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກຳລັງວ່າ: ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳຄວາມດີ ແລະກໍ່ຈະບໍ່ກະທຳຄວາມຊົ່ວ. ພຣະອົງຊົງເຕັມໄປດ້ວຍພຣະເມດຕາເກີນໄປກວ່າຈະສະເດັດມາລົງໃຫມ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍການພິພາກສາ. ດັ່ງນັ້ນ ‘ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ’ ຈົ່ງເປັນສຽງຮ້ອງຂອງບັນດາຄົນທີ່ຈະບໍ່ຍົກສຽງຂອງຕົນຂຶ້ນອີກເລີຍດັ່ງແກ ເພື່ອຊື້ໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເຫັນການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາ ແລະໃຫ້ວົງວານຂອງຢາໂຄບເຫັນບາບຂອງພວກເຂົາ. ໝາໃບເຫຼົ່ານີ້ທີ່ບໍ່ຍອມເຫັນ ຄືພວກທີ່ຈະຮັບຮູ້ຖືກການແກ່ແຄ້ນອັນຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຖືກຍົວຍ, ທັງຊາຍ, ຍິງສາວ, ແລະເດັກນ້ອຍນ້ອຍ ລ້ວນພິນາດພ້ອມກັນ.”

“ສົງທຶນນີ້ສະອັດສະອຽນທັງຫຼາຍ ອັນເປັນເຫດໃຫ້ບັນດາຜູ້ສັດຊື່ພາກັນຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໂຫ້ນັ້ນ ເປັນພຽງສົງທຶດອັນຈຳກັດຂອງມະນຸດຈະມອງເຫັນໄດ້ເທົ່ານັ້ນ; ແຕ່ບາບທີ່ຮ້າຍແຮງຍິ່ງກວ່ານັ້ນຫຼາຍ, ຄືບາບທັງຫຼາຍທີ່ກະຕຸ້ນພຣະຄວາມຫວາງແຫນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດແລະບໍລິບູນ, ນັ້ນຍັງບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ. ພຣະອົງຜູ້ຊົງສັບສົນຈົດໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຊົງຮູ້ບາບທຸກປະການທີ່ຖືກກະທຳໃນທົດສະວັດຍຸກບັນດາຜູ້ກະທຳຄວາມອະທຳ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ກັບເລີ່ມຮູ້ສຶກປອດໄພໃນການຫລອກລວງຂອງຕົນ, ແລະເນື່ອງຈາກພຣະອົງຊົງອົດທົນຍາວນານ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງເຫັນ, ແລ້ວກໍ່ປະພຶດບານປະໜຶງວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງລະຖົມແຜ່ນດິນໂລກໄປແລ້ວ. ແຕ່ພຣະອົງຈະຊົງເປີດໂປງຄວາມໜ້າຊື້ໃຈຄົດຂອງພວກເຂົາ ແລະຈະຊົງເປີດເຜີຍຕໍ່ໜ້າຄົນອື່ນທັງຫຼາຍ ເຖິງບາບທັງຫຼາຍທີ່ພວກເຂົາໄດ້ລະເມີດລະວັງປົດບັງໄວ້ຢ່າງຍິ່ງ.”

“ບໍ່ມີຄວາມສູງສົງໃນຍົດຖາ, ກຽດຕິຍົດ, ຫຼືເປັນຍາຜ່າຍໂລກອັນໃດໆ, ບໍ່ມີຕຳແໜ່ງໃດໆໃນພະລາຊະກິດອັນສັກສິດ, ທີ່ຈະຮັກສາມະນຸດໄວ້ຈາກການສະຫຼະຫຼັກການ ເມື່ອພວກເຂົາຖືກປະໄວ້ໃຫ້ຢູ່ກັບຈົດໃຈອັນຫລອກລວງຂອງຕົນເອງ. ບັນດາຜູ້ທີ່ເຄືອຖືກັນບໍ່ຖືວ່າຄູ່ຄວນແລະຊອບທຳ ກັບພິສູດວ່າເປັນຫົວໃຈກໃນການຫັນໜ້າຈາກຄວາມເຊື່ອ ແລະເປັນແບບຢ່າງໃນຄວາມເຢັນຊາ ແລະໃນການໃຊ້ພຣະກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າໃນທາງຜິດ. ພຣະອົງຈະບໍ່ທົນຕົວຖືທາງອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ, ແລະໃນພຣະພິເລດຂອງພຣະອົງ

ພຣະອົງຈັດການກັບພວກເຂົາໂດຍບໍ່ມີຄວາມເມດຕາ.”

“ດ້ວຍພຣະທັຍທົບບ່າຖະໜາ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົງຖອນພຣະສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະອົງອອກຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະໄດ້ສຳຜັດອຳນາດແຫ່ງພຣະວັດຈະນະໃນການຮັບໃຊ້ແກ່ຄົນອື່ນ. ຄົງໜັງເຂົ້າເຄີຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານດ້ວຍພຣະສະຖິດຢູ່ ແລະການຊົງນຳຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ເຂົາໄດ້ຫັນໜ້າຈາກພຣະອົງ ແລະນຳພາຄົນອື່ນເຂົ້າສູ່ຄວາມຜິດພາດ, ເພາະສະນັ້ນຈົງຖືກນຳມາຢູ່ໃຕ້ພຣະຄວາມບໍ່ໂປດປານ.” Testimonies, volume 5, 211, 212.

ໂຢເອນກຳລັງກ່າວເຖິງພວກຜູ້ນຳຂອງຄຣິສຕະຈັກເຊວັນທ໌ເດ ແອດເວນຕິດ ຝ່າຍລາວໂອດິເຊຍ ເມື່ອທ່ານລະບຸເຖິງ “ພວກຜູ້ຖືກ,” ແຕ່ໂຢເອນກຳລັງກ່າວເຖິງພວກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ນຳດ້ວຍ ດັ່ງທີ່ເອຊາຢາເອີ້ນພວກເຂົາຜູ້ທີ່ຖືກວາງໄວ້ຕັ້ງກັນຂ້າມກັບພວກຜູ້ຮຽນຮູ້. ໂຢເອນກຳລັງກ່າວເຖິງບັນດາຊາຍຊະລາໃນສະໄໝບູຮານຜູ້ກັມກາບດອງອາທິດໃນເອເຊກຽນບົດທີ 8 ແລະຜູ້ຊົງເປັນຄົນທຳອິດທີ່ຖືກພິພາກສາໃນບົດທີ 9. ທ່ານຍັງກຳລັງກ່າວເຖິງສາມັນຊົນຂອງຄຣິສຕະຈັກເຊວັນທ໌ເດ ແອດເວນຕິດ ຝ່າຍລາວໂອດິເຊຍ ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຟັງຂັ້ນເຖິດ, ບັນດາຜູ້ຖືກເອີ້ນ, ແລະຈົ່ງຽງໝູ່, ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທັງປວງ.”

ຊາຍ 25 ຄົນໃນບົດທີ່ແບດຕັ້ງຢູ່ທຶກິດໝາຍວັນອາທິດ ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາກຳລັງກຳນົດສະການຕ່ວ່າງອາທິດ ໂດຍຫັນຫຼັງໃສ່ພະວິຫານ. ພວກເຂົາເປັນ “ສ່ວນສົບ” ຂອງການກະບົດຂອງ 250 ຄົນ ຜູ້ທີ່ຍືນຍົງຝ່າຍກັບໂກຣາດາທານ ແລະ ອາບຣາມ. ຊາຍ 25 ຄົນນີ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງການກະບົດທີ່ຖືກເຮັດຊ້ຳອີກ ຕາມການດົນໃຈໃນປີ 1888 ຊຶ່ງເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງການກະບົດຂອງຜູ້ນຳແຫ່ງຄຣິສຕະຈັກ Seventh-day Adventist ຝ່າຍ Laodicean ໃນເຫດການ 9/11 ຕໍ່ເນື່ອງໄປຈົນເຖິງກິດໝາຍວັນອາທິດ. ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງ “ສ່ວນສົບ” ແຫ່ງການກະບົດ ໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນນັ້ນເອງ ທີ່ເອຊາຢາໃນບົດທີ່ກ່າວໄດ້ລະບຸຜູ້ມີບັນຍາວຳເປັນ “ສ່ວນສົບ” ທີ່ມີແກ່ນສານຢູ່ພາຍໃນ.

ໂຢເອນແມ່ນຄຳປະກາດແກ່ອາດເວັນຕົດສະມັ ວ່າເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ປິດລົງແລ້ວ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈອກແຫ່ງເວລາທົດລອງຂອງຕົນເຕັມດ້ວຍບາບ ແລະຄວາມເຕັມນັ້ນຖືກສະແດງເປັນຄວາມເຈັບປ່ວຍຕັ້ງແຕ່ຫົວຈົນຮອດປາຍຕົນ ຊຶ່ງບົ່ງຊີວິດຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກປາກຂອງພວກເຂົາ. ອີຊາຢາໄດ້ພັນລະນາຄວາມເປັນຈິງດຽວກັນນີ້ໃນບົດທີ່ຊາວເກົ້າ.

ຈົ່ງຢຸດຢູ່ແລະປະຫລາດໃຈ; ຈົ່ງຮ້ອງອອກ ແລະຮ້ອງໄຫ້: ພວກເຂົາເມົາ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫຼືອຂະງຸ່ນ; ພວກເຂົາໂຊເຊ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍນ້ຳເມົາ. ເພາະວ່າພຣະຢາເວໄດ້ເທລົງເທິງພວກເຈົ້າຊຶ່ງຈົດວິນຍານແຫ່ງການຫລັບລົງ, ແລະໄດ້ປິດຕາຂອງພວກເຈົ້າເສຍ: ຄືບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຈົ້າ, ຄືບັນດາຜູ້ຫັນນິມິດ ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມເຂົາໄວ້. ແລະນິມິດທັງສິ້ນໄດ້ກາຍເປັນສຳລັບພວກເຈົ້າເໝືອນຖ້ອຍຄຳໃນໜັງສືທີ່ຖືກປະທັບຕາ, ຊຶ່ງຄົນທັງຫລາຍນຳໄປມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຮຽນຮູ້ແລ້ວ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍວອນ, ຂໍໃຫ້ອ່ານອັນນີ້ແດ່; ແລະລາວກ່າວວ່າ, ຂໍອ່ານບໍ່ໄດ້; ເພາະວ່າມັນຖືກປະທັບຕາ. ແລະໜັງສືນັ້ນຖືກນຳໄປມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ໂດຍກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍວອນ, ຂໍໃຫ້ອ່ານອັນນີ້ແດ່; ແລະລາວກ່າວວ່າ, ຂໍອ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້.

ດັ່ງນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົງກ່າວວ່າ ເພາະວ່າຊົນຊາດນີ້ເຂົ້າໃກ້ເຮົາດ້ວຍປາກຂອງພວກເຂົາ ແລະໃຫ້ກຽດແກ່ເຮົາດ້ວຍຮົມຟ້າກຂອງພວກເຂົາ ແຕ່ໃຈຂອງພວກເຂົາໄດ້ຫ່າງໄກຈາກເຮົາ ແລະຄວາມຢາກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ເຮົາເປັນແຕ່ຄຳສອນຕາມຂັບຍັດຂອງມະນຸດ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ ເຮົາຈະດຳເນີນການອັນນຳອັດສະຈັນທ່າມກາງຊົນຊາດນີ້

ແມ່ນການອັນນ່າອັດສະຈັນແລະເປັນທິພົນສູດປະຫລາດ;
ເພາະສະຕິບັນຍາຂອງຄົນສະຫລາດຂອງພວກເຂົາຈະພິນາດໄປ
ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນຮອບຄອບຂອງພວກເຂົາຈະຖືກປົດບັງ.
ວິບັດແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາທາງເລກລັບເພື່ອຊ່ອນແຜນການຂອງຕົນໄວ້ຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະການກະທຳຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມມັດ, ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດເຫັນພວກເຮົາ?
ແລະຜູ້ໃດຮູ້ຈັກພວກເຮົາ? ແທ້ຈິງ ການກັບຄືນສົງຄາມໃຫ້ກັບຂ້າມຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນ
ຈະຖືວ່າເປັນເໝືອນດົນເຜົາຂອງຊ່າງບັນຫມ: ເພາະວ່າຜົນງານຈະເວົ້າເຖິງຜູ້ທີ່ສ້າງມັນວ່າ,
ທ່ານບໍ່ໄດ້ສ້າງຂ້ອຍ ຫຼືສົງຄາມຖືກບັນແຕ່ງຈະເວົ້າເຖິງຜູ້ທີ່ບັນແຕ່ງມັນວ່າ, ທ່ານບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈບໍ? ເອຊາຍາ
29:9-16.

“ຄວາມເຂົ້າໃຈ” ຂອງບັນດາຜູ້ມີບັນຍາ ຕັ້ງຢູ່ເທິງການເປີດຜະນຶກພຣະຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຟືກຜົນມາໃນສະຖາບັນອັນເສື່ອມຊາມຂອງລັດທິ Adventism
ບໍ່ສາມາດອ່ານພຣະທຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້, ແລະພວກເຂົາກ່າວຫາພຣະເຈົ້າວ່າບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ.
ເມື່ອຄຳພະຍາກອນຖືກເປີດຜະນຶກແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈມັນໄດ້,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງກ່າວຫາພຣະເຈົ້າວ່າເປັນຜ່າຍທົບມີຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ
ພວກເຂົາໄດ້ກັບຫົວກັບຫາງຂອງສົງຄາມທັງປວງ. ທັງຜູ້ມີການສຶກສາແລະຜູ້ບໍ່ມີການສຶກສາໃນລັດທິ Adventism
ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາກ່ອນການປົດໂອກາດແຫ່ງການທົດລອງ,
ແລະພຣະທຳໂຢເອນໄດ້ບັນຊາໃຫ້ “ບັນດາຜູ້ເຖົ້າ” ຈົ່ງຟັງ, ແຕ່ພວກເຂົາເປັນຈຳພວກທີ່ຟັງແລ້ວກໍ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ,
ແລະເຫັນແລ້ວກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນ.

ແກ່ນແທ້ຢ່າງຍິ່ງຂອງການກະບົດຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ
ຖືກສະແດງອອກໃນຄວາມບໍ່ສາມາດຂອງເຂົາທີ່ຈະຮັບຮູ້ພຣະຄຣິດວ່າເປັນອົງຕົ້ນ ແລະອົງສຸດທ້າຍ.
ນີ້ແມ່ນບໍ່ລົບກວດຂອງບົດນັ້ນທີ່ມີການຖາມຄຳຖາມວ່າ, “ສິ່ງໃດໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງພວກເຈົ້າ
ທີ່ແມ່ນແຕ່ໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າບໍ?”

ເຄີຍມີເວລາໃດໃນປະຫວັດສາດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ ທີ່ຊົນຊາດໜຶ່ງຕົ້ນຂຶ້ນໃນສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄົນ
ແຕ່ກັບພົບວ່າຕົນເອງເປັນພົນມະຈາລະທິໃໝ່ເຂົ້າ? “ພວກຜູ້ເຖົ້າ” ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ “ຕົ້ນຂຶ້ນ”
ເຊັ່ນດຽວກັບພວກມົນເລຣາຍທຳໃນການຊຸມນຸມຄ້າຍທີ່ Exeter ໃນປີ 1844.
ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົນມະຈາລະທິບໍລິຄົນ ແມ່ນຄຳອຸປະມາເຖິງປະສົບການຂອງຊົນຊາດແອດເວນຕິສ
ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດເປັນຈິງຢ່າງກົງຕາມທຸກຕົວອັກສອນໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກມົນເລຣາຍທຳ,
ແລະຈະສຳເລັດເປັນຈິງອີກຄັ້ງຢ່າງກົງຕາມທຸກຕົວອັກສອນໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ຄວາມບໍ່ສາມາດຂອງແອດເວນຕິສວັນຊະບາໂຕທີ່ຈັດແຫ່ງລາໂອດິຊຍ
ທີ່ຈະຮັບຮູ້ວ່າປະຫວັດສາດພື້ນຖານຂອງຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຂົາ ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນວັນສຸດທ້າຍນັ້ນ
ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນຫຼັກການຄຳພະຍາກອນທີ່ເປັນກະແຈໄຂຂໍ້ຄວາມຄຳພະຍາກອນ.
ສິ່ງນີ້ຟັງແຕ່ເປັນຫຼັກການຕາມພຣະຄຳພິເທົານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງເປັນໃຈກາງແຫ່ງການສຳແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
ຊຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກອອກກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປົດລົງ.

ໂຢເອນຖາມວ່າ, “ເຫດການນີ້ເຄີຍມີຢູ່ໃນສະໄໝຂອງພວກທ່ານ,
ທີ່ແມ່ນໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານຫຼືບໍ?” ຫຼືອາດຈະຖາມວ່າ,
“ໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ ມີຂະບວນການທົດສອບທີ່ເຢກປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ອອກ
ຈາກປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າຫຼືບໍ?” ມີ,
ແລະການແຍກນັ້ນໄດ້ຖືກບັນລຸໂດຍຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງຖືກແທນຄຳເປັນນຳມັນໃນອຸປະມາ.
“ເຫດການນີ້ເຄີຍມີຢູ່ໃນສະໄໝຂອງພວກທ່ານ ຫຼືໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ”

ໄດ້ຊີ້ບອກໃນທັນທີວ່າ ສົງທິກິດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາແມ່ນການຕົ້ນຂຶ້ນພາຍຫຼັງການທຳລາຍ
ທິເລີມທະວີຂຶ້ນຕະຫຼອດສີ່ວິວອາຍຸຄົນ
ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍພຣະບັນຊາໃຫ້ສົງຂ່າວສານນັ້ນອອກໄປຕະຫຼອດສີ່ວິວອາຍຸຄົນ,
ແລະໂດຍແມງທັງສີ່ຊະນິດແຫ່ງການທຳລາຍທິເລີມທະວີຂຶ້ນ.
ໂຢເຊນແມ່ນຄຳປະກາດແຫ່ງການພິພາກສາຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກທິຖອຍຫຼັງ ແລະກາຍເປັນຜູ້ລະຖົມຄວາມເຊືອ
ໃນເວລາແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄົນ.
ບໍ່ມີຄຣິສຕະຈັກໃດໃນປະຫວັດສາດອັນສັກສິດທີ່ໄດ້ຢືນຕົກນັ້ນແສງສະຫວ່າງທຶຍົງໃຫຍ່ກວ່າ ຄຣິສຕະຈັກ
Seventh-day Adventist. ສັນຍາລັກຂອງການກະບົດຄວາມຈົງໃນລັກສະນະນັ້ນ ຖືກແທນດ້ວຍ
"Capernaum."

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ທິເລີມອີກກາເປີນາອຸມ ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທັບຢູ່ໃນຊ່ວງລະຫວ່າງແຫ່ງການສັນຈອນໄປມາຂອງພຣະອົງ
ແລະທຶນນີ້ຈົ່ງເປັນທິຣູ້ຈັກວ່າ 'ເມືອງຂອງພຣະອົງເອງ.' ມັນຕັ້ງຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລກາລິເລ
ແລະຢູ່ໃກ້ຊາຍແດນຂອງທົ່ງພຽງເກັນເນຊາເຣັດອັນງົດງາມ ຫາກບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງທົ່ງນັ້ນໂດຍກົງ." The
Desire of Ages, 252.

"ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນບຸດຫຼານຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ
ໄດ້ມີການສະແດງຄວາມອົດທົນອອກມານອ້ຍພຽງໃດ ໄດ້ມີການເວົ້າຖອຍຄຳອັນຂົມຂືນຫຼາຍພຽງໃດ
ໄດ້ມີການກ່າວປະນາມຕໍ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມເຊືອຂອງພວກເຮົາຫຼາຍພຽງໃດ.
ຫຼາຍຄົນໄດ້ມີຜູ້ທີ່ສັງກັດຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກອັນໆວ່າເປັນຄົນບາບຢ່າງຫຼວງ,
ໃນຂະນະທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຖືວ່າເຂົາເປັນເຊັ່ນນັ້ນ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ມີສະມາຊິກຂອງຄຣິສຕະຈັກອັນໆໃນລັກສະນະເຊັ່ນນັ້ນ
ຈຳເປັນຕ້ອງຖອມຕົນລົງພາຍໃຕ້ພຣະຫັດອັນຊົງລົດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ເຂົາປະນາມນັ້ນ
ອາດໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງພຽງເລັກນ້ອຍ ມີໂອກາດແລະສິດພິເສດພຽງບໍ່ຫຼາຍ.
ຖ້າຫາກວ່າເຂົາໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງທີ່ສະມາຊິກຫຼາຍຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບ
ເຂົາອາດຈະກ້າວໜ້າໄປໄລ່ໂອກວ່າຫຼາຍ ແລະໄດ້ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມເຊືອຂອງຕົນຕໍ່ໂລກໄດ້ດີກວ່າ.
ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ອ່ອນເຖິງແສງສະຫວ່າງຂອງຕົນ ແຕ່ກັບບໍ່ດຳເນີນຊີວິດຕາມແສງສະຫວ່າງນັ້ນ
ພຣະຄຣິດຊົງກ່າວວ່າ, 'ແຕ່ເຮົາຂໍບອກພວກເຈົ້າວ່າ ໃນວັນພິພາກສານັ້ນ ເມືອງ Tyre ແລະ Sidon
ຈະທົນໄດ້ງ່າຍກວ່າພວກເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າ Capernaum [Seventh-day Adventists,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຫຼວງຫຼາຍ], ຜູ້ທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນ [ໃນດ້ານສິດພິເສດ],
ຈະຖືກເອົາລົງໄປເຖິງນະລົກ; ເພາະຖ້າບັນດາການອັດສະຈັນອັນຊົງລົດ, ທີ່ໄດ້ກະທຳໃນທຳມະການເຈົ້າ,
ໄດ້ຖືກກະທຳໃນ Sodom, ເມືອງນັ້ນກໍຄົງຈະດຳລົງຢູ່ລົນເຖິງທຸກມື້. ແຕ່ເຮົາຂໍບອກເຈົ້າວ່າ
ໃນວັນພິພາກສາ ແຜ່ນດິນຂອງ Sodom ຈະທົນໄດ້ງ່າຍກວ່າເຈົ້າ.' ໃນເວລານັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, 'ໂອ
ພຣະບໍດີ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຟ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງປົດບັງສົງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ຈາກບັນດາຜູ້ມີບັນຍາແລະຜູ້ສະຫຼາດ
[ໃນການຄາດຄິດຂອງພວກເຂົາເອງ], ແລະໄດ້ຊົງສຳແດງສົງເຫຼົ່ານັ້ນແກ່ເດັກນ້ອຍນ້ອຍ.'"

"ແລະບັດນີ້ ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ກະທຳການທັງປວງເຫຼົ່ານີ້, ພຣະຢາເວກວ່າວ່າ,
ແລະເຮົາໄດ້ກ້າວແກ່ພວກເຈົ້າ, ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕໍ່ແລະກ່າວ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໄພ່;
ແລະເຮົາໄດ້ອົບພວກເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບ; ສະນັ້ນ ເຮົາຈະກະທຳຕົນເຮົາ,
ຊົງຖືກເອົາຕາມນາມຂອງເຮົາ, ທີ່ພວກເຈົ້າວາງໃຈຢູ່ໃນນັ້ນ,
ແລະຕໍ່ສະຖານທີ່ຊົງເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລະແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳແກ່ຊີໄວ. ແລະເຮົາຈະຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປຈາກສາຍພຣະເນດຂອງເຮົາ,
ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ພື້ນຢູ່ທັງປວງຂອງພວກເຈົ້າອອກໄປ, ຄືເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງເອຟຣາອິມ.'"

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາບັນດາສະຖາບັນອັນມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໄວ້ທຳມາກາງພວກເຮົາ, ແລະສະຖາບັນເຫຼົ່ານັ້ນຕ້ອງຖືກບໍລິຫານ, ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່ສະຖາບັນຜ່າຍໂລກຖືກບໍລິຫານ, ແຕ່ຕາມລະບຽບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກມັນຕ້ອງຖືກບໍລິຫານໂດຍມີສາຍຕາມຸ່ງຢູ່ແຕ່ພຣະສິຣິສັງຂອງພຣະອົງແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວ, ເພື່ອວ່າດ້ວຍທຸກວິທີທາງ ຈິດວິນຍານທີ່ກຳລັງພົນາດຈະອາດຖືກຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້.

ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຄຳພະຍານຂອງພຣະວິນຍານໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ, ແຕ່ກໍຍັງມີຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການຕົຕຽນ, ຄຳເຕືອນ, ແລະຄຳແນະນຳ.”

“ບັດນີ້ຈົ່ງຟັງສັງເກດເຖິງ, ໂອ ຊົນຊາດອັນໂງ່ຈ້າ ແລະ ຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈ; ຜູ້ທີ່ມີຕາ ແຕ່ບໍ່ເຫັນ; ຜູ້ທີ່ມີຫູ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ: ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຢາກເກງເຮົາຫຼີ ພຣະຢາເວກກ່າວວ່າ; ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສັນສະທ້ານຕໍ່ໜ້າເຮົາຫຼີ ຜູ້ທີ່ໄດ້ກຳນົດດົນຊາຍໄວ້ເປັນເຂດແດນຂອງທະເລ ໂດຍຂ້າກຳນົດຖາວອນ ເພື່ອມັນຈະຂ້າມໄປບໍ່ໄດ້; ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນຂອງມັນຈະກະໜ່າຕົວຂຶ້ນ, ມັນກໍບໍ່ອາດຊະນະໄດ້; ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຮ້ອງຄຳລາມ, ມັນກໍບໍ່ອາດຂ້າມພົ້ນໄປໄດ້. ແຕ່ຊົນຊາດນີ້ມີໃຈທີ່ຫັນໜີ ແລະ ກະບົດ; ພວກເຂົາໄດ້ຫັນໜີໄປ ແລະ ຈາກໄປແລ້ວ. ພວກເຂົາກໍບໍ່ເຄີຍກ່າວໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ, ບັດນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາຢາກເກງພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ປະທານຜົນ ທັງຜົນຕົ້ນລະດູ ແລະ ຜົນປາຍລະດູ ຕາມລະດູຂອງມັນ: ພຣະອົງຊົງສະຫງວນອາທິດທີ່ກຳນົດໄວ້ແຫ່ງການກຽວກຽວໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາ.

ຄວາມອະທຳຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຫັນສົ່ງເຫຼົ້ານອກໄປ, ແລະ

ບາບຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຫັກຫ້າມສັງຄົມຈາກພວກເຈົ້າ.... ພວກເຂົາບໍ່ພິພາກສາຄະດີ, ຄະດີຂອງລູກກຳພ້າ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງຈະເລີນ; ແລະ ສິດຂອງຄົນຂັດສົນ ພວກເຂົາກໍບໍ່ພິພາກສາ. ພຣະຢາເວກກ່າວວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ລົງໂທດເນື່ອງຈາກສົ່ງເຫຼົ້ານີ້ຫຼີ ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ແກ້ແຄ້ນຕໍ່ຊົນຊາດເຊັ່ນນີ້ຫຼີ?”

“ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກບັງຄັບໃຫ້ກ່າວຫຼືວ່າ, ‘ຢ່າອະທິຖານເພື່ອຊົນຊາດນີ້, ແລະຢ່າປ່ອຍສຽງຮ້ອງທຸກ ຫຼືຄຳອະທິຖານເພື່ອເຂົາທັງຫຼາຍ, ແລະຢ່າທຸນຂ້ອນວອນຕໍ່ເຮົາ: ເພາະເຮົາຈະບໍ່ຟັງເຈົ້າ?’ ‘ດັ່ງນັ້ນ ຜົນຫາໃຫຍ່ຈົ່ງຖືກກັກໄວ້, ແລະບໍ່ມີຜົນລະດູທ້າຍ.... ຈາກເວລານີ້ໄປ ເຈົ້າຈະບໍ່ຮ້ອງຫາເຮົາຫຼືວ່າ, ພໍຂອງຂ້ານ້ອຍເອີຍ, ພຣະອົງເປັນຜູ້ນຳທາງແຫ່ງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຂ້ານ້ອຍ?” Review and Herald, August 1, 1893.